BÜTÜN ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ,
BİRLEŞİN !

savaş yolu

6

HAFTALIK GAZETE

TARİH: 22 Ocak 1979 YIL: 1 FİYAT: 10 TL.

bu hafta

ilerici yayınlar üzerindeki baskılar yoğunlaştırılırken, yayın kuruluşları, yayıncılar, dağıtımcılar ne diyor?

Sayfa: 7

IRAK'DA BAAS REJİMİ KOMÜNİSTLERE BASKIYI YOĞUNLAŞTIRDI

Sayfa: 10

Pekin yönetimi çokuluslu tekellerle kolkola

Sayfa: 11

BİRLİK ÜZERİNE

Sayfa: 12

EMPERYALİZM YARDIM YAPMAZ!

haftanın ardından

Hükümet "taze para" sermaye döviz faşistler sıkıyönetimi yaygınlaştırma peşinde

Guadeloupe adasında, dört emperyalist ülkenin birinci adamlarının toplantısının ardından, ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Warren Christopyer, geçtiğimiz hafta Ankara'ya geldi. Resmi açıklamalara göre Christopher, «Guadeloupe Doruk Toplantısı»nda anlaşmaya varılan «Türkiye'ye ekonomik yardım» konusunda, hükümeti bilgilendirmek için görevlendirilmişti. Ancak, Christopher ile Kıbrıs sorunundan ABD askeri yardımına, İran'ın Ortadoğu'da yıllardır başarıyla yürüttüğü **«Ortadoğu'nun jandarması»** görevini Türkiye'nin üstlenip, üstlenemeyeceğinden IMF reçetelerine kadar her konu görüşüldü.

Bir yılan hikayesi: Guadeloupe'da ne oldu?

Geçtiğimiz haftanın ilk günlerinde, Guadeloupe Doruk Toplantısı'nda Türkiye'ye ekonomik yardım yapılması konusunun ele alınıp alınmadığı sorusu, Türkiye'de her kesimin gönlünce haberler türetmesine yol açtı. Sağ muhalefet, Doruk Toplantısında, Türkiye'nin esamisinin bile okunmadığını savunurken, hükümete angaje kalemler yada haber kaynakları, Guadeloupe'da neredeyse, salt «Türkiye'nin ekonomik darboğazdan nasıl kurtarılacağı?» sorusunun ele alındığını yaymaya çalıştılar. Oysa gerçek şuydu: Guadeloupe'da, Türkiye, **dolaylı** ele alınmıştı. Dört büyük emperyalist ülkenin başkanları, Ortadoğu sorununu tartışırken, İran'daki emperyalizm açısından olumsuz gelişmeleri değerlendirmişler ve bu yüzden de Türkiye'ye karşı biraz daha cömert davranma eğilimini benimsemişlerdi.

Cristopher

Nitekim Christopher'in Türkiye'den ayrılmasından ve Federal Almanya'da yaptığı bir dizi görüşmeden sonra ABD, İngiltere, Fransa ve -Sosyalist Enternasyonal üyesi sosyal demokrat partinin iktidarda olduğu- Federal Almanya'nın, Türkiye'ye **acil yardım fonu** oluşturacakları kesinlik ve açıklık kazandı. Bu fon kanalıyla dört emperyalist ülke, yanlarına bir kaç İskandinav ülkesi ile Kuveyt ve Suudi Arabistan gibi petrol zengini bir kaç Ortadoğu ülkesini de katıp, Türkiye'ye başarılabildiği kadar kısa süre içinde 1,5 milyar dolar kadar yardım yapacaklarını vaad ettiler. Ettiler ama bu yardımın **«taze para»** halinde Türkiye'ye aktarımının oldukça zorlu bazı engellerle karşılaştığı da görüldü. 1979 bütçelerini yapmış olan bu ülkelerin, bu miktarı, hangi kaynaktan bulup çıkarabilecekleri sorusu henüz cevapsız. Merkez Bankaları arasında kurulacak dolaysız bir kredi ilişkisi şimdilik benimsenen tek formül. Nitekim haftanın sonuna doğru Federal Almanya'da Dışişleri müstaşarlarından Herness başkanlığında dört emperyalist ülke temsilcisinin oluşturduğu bir «çalışma grubu» çalışmalarına başladı.

Nasihat değil koşul: IMF'nin reçetesini eksiksiz uygulayın!

Türkiye'ye acil yardım yapılması öngörüldü ama, artık ülke ekonomisinde Maliye Bakanlığı, DPT, Merkez Bankası, Bakanlar Kurulu gibi doğal söz sahibi bir kurum niteliği kazanan IMF, bu noktada da sahneye çıktı.

Sağcı faşist muhalefetin sözcüleri «Batı bize para değil, nasihat verdi» deyip mahalle kahvesi ağzıyla politika yapmaya çabaladılar am ortada «nasihat» filan yoktu. Emperyalizm açıkça dayatıyor, şart koşuyordu: IMF'nin reçetelerine uyun ve eksiksiz uygulayın!..

Nitekim yabancı bankalardan oluşan bir konsorsiyum, önümüzdeki ay içinde 400 milyon dolar kadar bir «taze para» verme eğilimi gösterdi. Başkentte bu konuda doğan büyük iyimserlik, iki gün sonra sabun köpüğü gibi söndü. Konsorsiyum 400 milyon doları verecekti. Verecekti vermesine ama... **IMF'nin reçetesini tam ve eksiksiz uygulamak koşuluyla.**

TL, yerini DM'ye bırakıyor...

1972-1975 döneminde oluk oluk akan ve har vurup harman savrulan işçi dövizlerini yine eskisi gibi akıtmak isteyen hükümet, akıl almaz ve Anayasa'ya uygunluğu tartışılır uygulamalara giriyor. Otomobil, kamyon, traktör pazarlamasında, yurt dışındaki işçilere öncelik adı altında, TL yerine Alman Markını geçerli para haline getiren hükümet, şimdi -ciddi ciddi- konut, telefon tahsisi, tatil arsası satışlarında da «Doyçe Mark»ı, Türk Lirası yerine ikame etme hesapları yapıyor.

Yurt dışındaki işçilerin kazançlarının yüzde 20'sini Türkiye'ye transfer etmeleri halinde askerlik yapmayacaklarını geçtiğimiz hafta içinde ilan eden yetkililer, «TL yerine DM» uygulamasını somutluyorlar..

IMF reçetesinin sonuncu maddesi

Ama esas saldırı, işçi ücretlerine hazırlanıyor. IMF'nin her dediğini yerine getiren hükümet, şimdi **«IMF reçetesi»nin** sonuncu maddesini uygulayacak. Bu madde işçi ücretlerinin dondurulmasını öngörüyor.

Hafta içinde bu konuda ilk sinyal, kaşarlanmış Amerikancı sendikacı Halil Tunç'tan geldi. Tunç düzenlediği basın toplantısında «yakında **emekli olacağı**» müjdesini verip, işçi sınıfını (gerçekten) sevindirirken, giderayak görevini de yaptı ve «özel **sektörü** de kapsayan bir **toplumsal anlaşma yapılması** kaçınılmazdır. **Türk-İş olarak bu** konuda elimizden gelen her türlü katkıyı ve desteği sağlayacağız» dedi.

Aynı günlerde tekelci sermayenin «seçkin» örgütü **TÜSİAD** ile Türkiye tekelci sermayesinin elebaşlarından Sakıp Sabancı aynı havayı tekrarladılar: Toplu sözleşme düzeni çığrından çıkmıştır ve dizginlenmesi zorunludur!..

Bazılarının sıkıyönetimden bekledikleri

Üstelik Sakıp Sabancı, sıkıyönetimin grevlerle ilgili tutumu üstüne, bir gün önce verdiği demeci, bir gün sonra «düzeltmek» bahanesiyle yaptığı açıklamada, sıkıyönetimin, sendikal rekabet dolayısıyla, işçi ücretlerinde «**sorumsuz**» (?) artış istemlerine karşı çıkmasının «**doğal**» olduğunu da söyleyiverdi.

15-16 Haziran sonrasında ve 12 Mart döneminde birçok toplu sözleşmenin sendika yada işverenlerin bürolarında değil de «Selmiye»de imzalanmışlığını hatırlayanlar için bu sözlerin anlamı açıktır ve önemlidir.

Henüz doğrulanmamış bazı bilgilere göre sıkıyönetimin, sendikal savaşıma ve özellikle işçi ücretlerini ilgilendiren alanlara el atmasından kuşkulanılıyor. Sıkıyönetim altındaki sanayi kentlerinde, pek çok sektörde, büyük fabrikalardaki «öncü» işçilerin ad ve adreslerinin saptandığı yaygın bir söylenti halinde. Ayrıca pek çok sendikal merkezin telefonlarında, bugünlerde **garip** (!) tıkırtılara, takılmalara, hat karışıklıklarına tanık olunuyor.

> **IMF'DEN MI ? KOY SEPETE!..**
>
> Bakanlar Kurulunun bir toplantısında gündem maddesi bir ekonomik konuya geldi.
>
> Bağımsız bakanlardan biri olduğu yerden bezgin bezgin seslendi:
>
> — Bana bakın, eğer bu mesele, IMF tarafından istendiyse, boşuna tartışmayalım. Nasıl olsa kabul edeceğiz...

Sıkıyönetim uygulamaları ve Hükümet

Geçtiğimiz hafta, sıkıyönetimde, yine «bıçak sırtı bir dengede» bekleyiş söz konusuydu. Ancak «**bekleyiş**» sıkıyönetimin hiç bir şey yapmadığı anlamına gelmiyor. Hafta içinde TRT'nin Haber Dairesi Müdürü Teoman Karahun, aynı daireden Ali Kırca ve Selim Esen, iki gün kadar Mamak'taki Askeri Cezaevinde konuk (!) edildiler. Görevi gereği TRT'nin en önemli yöneticileri arasında yeralan Karahun ile iki muhabirin suçları ise Sıkıyönetim Komutanlığının bir bildirisini TV'nin 20.30 haberleri yerine son haber bülteninde vermeleri.

Geçtiğimiz hafta içinde çeşitli illerdeki Sıkıyönetim Mahkemeleri de çalışmaya başladı. Adana, Kahramanmaraş, Gaziantep ve Urfa Sıkıyönetim Komutanlığı karargâhında oluşturulan askeri mahkemenin sıkıyönetimce tutuklanan 325 kişiyi yargılayacağı açıklandı. Bu sıkıyönetim komutanlığı bölgesinde 565 kişinin gözaltında bulunduğu da bildirildi. Dört ili kapsayan bu **sıkıyönetim mahkemesinin,** Kahramanmaraş kitle kırımının sorumlusu olarak tutuklanan 219 kişi ile ilgili duruşması ilgi ile bekleniyor.

Ankara Sıkıyönetim Mahkemesinin 25 Ocak'ta çalışmaya başlayacağı açıklanırken, İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesinin 2[illegible] Ocak'ta çalışmaya başlayacağı açıklanırken, İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesi de geçtiğimiz Çarşamba günü ilk duruşmasını yaptı. İstanbul Sıkıyönetim Mahkemesinin ilk sanıkları, Ortaköy Eğitim Enstitüsü'nün iki «sol görüşlü» öğrencisi oldu. Öğrencilere yöneltilen suçlama «Eğitimi engellemek.»

Bu arada ilerici dernek şubelerinin kapatılması gibi, elinde Savaş Yolu yada ilerici dergi yada gazeteler bulunan yurttaşların karakollarda misafirliğe zorlanmaları gibi uygulamalar çoğu kez gazete sütunlarına bile geçmeden sürüp gidiyor. Derneklerin her türlü faaliyetinin yasaklanmışlığı da gözönüne alınırsa, sıkıyönetimin «**bekleyiş**» halinde dahi, Ecevit'in deyimi ile «**özgürlükçü demokrasiyi koruma**» görevlerini yerine getirdiği anlaşılıyor.

Sıkıyönetimin uygulamaları genişlerken, hükümette de gelişmeler oldu. Özaydınlı'dan boşalan İçişleri Bakanlığı koltuğunu Hasan Fehmi Güneş ile dolduran Ecevit, hemen ertesi günü Hasan Esat Işık'ın istifası ile karşılaştı. Ama anlaşılan bu Ecevit için beklenen bir olaydı. 1977'deki 15 günlük Ecevit Hükümetinin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Neşet Akmandor Milli Savunma Bakanı oldu.

H. Esat Işık

Işık neden istifa etti?

Milli Savunma Bakanı Hasan Esat Işık'ın «resmi» istifa gerekçesi kimseyi ilgilendirmedi. Herkes istifanın «ardın-

savaş yolu

SAHİBİ: İSTA Habercilik, Yayıncılık Ltd. Şti. adına OYA BAYDAR

YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: Ali İhsan Özgür H.CAHİT ÇEVİK

MÜESSESE MÜDÜRÜ: İSMAİL İNANÇ

★ YÖNETİM YERİ: Taşsavaklar Sok. No: 5/2 Cağaloğlu/İST. ★ TELEKS: 23290 ★ TLF: 28 38 20 ★ ANKARA TEMSİLCİLİĞİ: Süleyman Coşkun, İzmir Cad. No: 20/27 Kızılay ★ TELEKS: 42 879 ★ TLF: 17 65 36 - 18 79 59 ★ BANKA HESAP NO: Y.Kredi Bankası Çemberlitaş Şb. 1736-53 ★ ABONE KOŞULLARI: Yıllık 400 TL. 6 Aylık 200 TL. 3 Aylık 100 TL. ★ YURT DIŞI ABONE (Yıllık): F.Almanya 80 DM. Belçika 1360 BF, İngiltere 20 Sterlin, Fransa 180 FF, Hollanda 100 Gulden, ABD 50 Dolar, Kanada 60 K.Doları, Avustralya 50 A.Doları, İsveç 180 Kron, İsviçre 92 İF ★ İLAN KOŞULLARI: (İç sayfalar) sütun cm 50 TL. ★ İÇ DÜZEN: Savaş Yolu Teknik Sekreterliği ★ DİZGİ: Politika Basın-Yayın A.Ş. Tipo Tesisleri ★ FİLMLER: Çali Grafik ★ BASKI: [illegible] Tesisleri - İzmir ★ DAĞITIM: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş

Baskı tarihi: 20.1.1979

daki» gerçeği aramaya başladı. Bu konuda pek çok şey yazıldı, çizildi, söylendi.

Aslında, Işık'ın ilk istifa girişimi Tam Gün Yasa Tasarı'sı hazırlanırken, Silahlı Kuvvetlerle ilgili bölümde görüşünün alınmaması, bir oldu bittiye getirilerek kabul ettirilmesi sırasında olmuştu. Bu konuda «bağımsız» Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Mete Tan'la kapışan Işık'ı Ecevit, istifadan zor vazgeçirebilmişti.

Işık'ın istifasına neden olan konuların başında Genel Kurmay Başkanlığı ile diyologdaki hiyerarşik yapı geliyor. Işık, Genelkurmay Başkanı'nın Başbakan'a karşı sorumlu çalışırken, Hükümete ve CHP Grubuna karşı Silahlı Kuvvetlerle ilgili sorumluluğun kendisine ait olmasının, uyumu zor bir işleyiş ortaya çıkardığını dile getiriyor.

İstifa nedenlerinden bir üçüncüsü de, Türkiye'deki ABD üslerine ilişkin «geçici statü» yerine «Temel bir anlaşma» taslağının Dışişleri Bakanlığı tarafından hazırlanarak, ABD Dışbakanı Cyrus Vance'e gönderilmesi..

Işık, bu temel anlaşma konusunda bazı itirazlar öne sürünce Milli Savunma Bakanlığı devre dışı bırakıldı ve Dışişleri Bakanlığı, CHP program ve ilkelerine de ters bir içerik taşıyan taslağı hazırlayıp ABD'ye gönderdi.

Nitekim, Warren Christopher'in Ankara'yı ziyareti sırasında Türkiye'deki ABD üsleri ve ABD'nin 1979 yılında Türkiye'ye yapacağı askeri yardımın mali portresinin ele alındığı görüşmelere Dışişleri Bakanından DPT uzmanlarına kadar pek çok kişinin katılmasına rağmen Milli Savunma Bakanı'nın katılmamış olması, bu konuda Ecevit'in açık bir tercih yaptığını gösterdi. O zaman da Işık'a istifa etmek düştü.

Faşistlerin cephesinde ne var, ne yok?

Hafta boyunca bu gelişmeler gözlenirken faşist merkezlerde sinsi bir hazırlık vardı. Bizzat «başbuğ»larının ağzından sıkıyönetimi yaygınlaştırmak istediklerini ilan eden faşistler, sıkıyönetim bölgesi dışında kalan illerimizde bir dizi saldırı uyguladılar. Emperyalizmin yerli ve yabancı «servis»lerinin dolaysız denetimindeki maocu-terörist gruplar ise provokasyonları ile bu plana çanak tuttular, tutuyorlar.

Haftanın başında Manavgat'ta, ilçe hastanesinin 1977 seçimlerinde MHP milletvekili adaylığı da yapmış başhekiminin başını çektiği faşist çeteler ilkin ÜGD binasında bir patlama tezgâhladılar. Ardından da ilçe emniyet örgütündeki görevlilerin açık desteği ile saldırıya geçtiler. Olay sonunda başhekimin ve beş polisin de aralarında yeraldığı 41 faşist tutuklandı.

Bir kaç gün sonra Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde öğrenciler arasında çıkan çatışmada komando olduğu bildirilen Raşit Gündüz öldürülünce, faşist terör Trabzon'da saldırıya geçti. Pazarkapı Kültür ve Dayanışma Derneği silahlarla tarandı. TÖB-DER üyesi Osman Acar ile öğrenci Sadettin Hızarcı kurşunlandılar, ilerici yayınlar satan bir kitabevinin sahibi Sabahattin Alkan vuruldu.

Ancak faşist taktik tek yönlü değil. Bir yandan da, faşist örgüt şubelerini sıkıyönetim bölgelerinde «geçici olarak »kapatıp, tezgâhlayacakları saldırıları ilericilerin, devrimcilerin üstüne fatura etme hesapları da yapılıyor. Nitekim ÜGD'den sonra Ülkü Tek, Ülkü Bir, Ülküm gibi faşist kuruluşlar da sıkıyönetim bölgelerinde «resmi» faaliyetlerini durdurdular. Bununla da yetinilmedi. ÜGD bir bildiri yayınladı ve «örgütümüz komünizme karşı mücadele edecek olan Türk Silahlı Kuvvetlerinin çabalarına kolaylık sağlayacaktır» dedi.

Sağlayacakları «kolaylık»ın ne olacağını da geçtiğimiz hafta içinde gösterdiler. Çarşamba günü İstanbul'da faşist çetelerce üç genç daha öldürüldü. Faşistlerin yardımcısı maocu çeteler de Ankara'da bu «kolaylığa» katkıya girişti ve bir İGD üyesini vurdular.

Faşistlerin İstanbul'daki cinayetleri, saldırılarının sadece komünistlere olmadığını da ortaya koydu. Sağmalcılar'da, evinden çıkan sosyal demokrat eğilimli öğretmen Kazım Uçkan sokak ortasında alçakça katledildi. Kadırga Öğrenci Yurdu'nda ve Fikirtepe'deki evinde birer mermi ile iki gencin öldürülmesi ise faşist çetelerin profesyonel cinayetler düzenlediklerinin bir kanıtını daha verdi.

Ankara'da, faşistlerin sokulmadığı Siyasal Bilgiler Fakültesi'ne alınmayan maocular hafta içinde silahlı bir saldırı düzenlediler. Bu saldırıda İGD üyesi Bahri Gülpınar ağır yaralandı ve kurtarılamayarak öldü. Halkın Kurtuluşu grubunun silahlı zorbaları, Siyasal Bilgiler Fakültesi ve Cebeci yöresinde günlerdir sürdürdükleri saldırı ve provokasyonları İGD üyesi Bahri Gülpınar'ı öldürerek noktaladılar.

Bahri Gülpınar

"Ulusal Damat" itiraf ediyor

Faşistler yöntem değiştirerek ve yine maocularla kolkola saldırılarını sürdürürken, «Ulusal Damat» da, Hürriyet'te başlattığı «Bir Hükümetin 365 Günü» adlı dizi yazısının ikinci gününde ilginç laflar ediyordu.

Başkentte «etkili ve yetkili» çevrelerle son zamanlarda iyice sıkıfıkı olduğu bilinen ve «tosunlara toz kondurmadığı» gözlenen Metin Toker, sağın daha örgütlü, daha derli toplu olmasına karşın **«Daha fazla iz bıraktığını ve bu yüzden daha ilkel fakat kanlı ve acımasız»** olduğunu yazıyor.

Bize de **«Anarşinin kökünü kazıyacaklara», «Şiddet eylemlerini sona erdireceklerini söyleyenlere», «Sıkıyönetimin şiddet olaylarının suçlularını yakalayacağını belirtenlere»** ithaf etmekten başka birşey kalmıyor..

Barolar Birliği'nden yükselen ses

Geçtiğimiz hafta içinde Barolar Birliği'nden yükselen ses, demokrasi güçlerinin taleplerini bir kez daha dile getiriyordu. Eskişehir'de toplanan Türkiye Barolar Birliği'nin 12. Olağan Genel Kurulu'ndan sonra yayınlanan bildiride şu sözlere yer verildi: «Şiddetin kaynağını oluşturan faşist örgütlerin yöneticileri ve caniler adalete teslim edilmeli.»

Bildiride şöyle deniyordu: «Bazı çevrelerde hâlâ sağ-sol çatışması yalanı ile örtülmeye çalışılan şiddet olaylarının kaynağını faşist örgütlenmenin oluşturduğu görüşünde olan Türkiye Barolar Birliği Genel Kurulu, devletin bütün meşru güçlerini bu faşist örgütler ile yöneticilerini ve onlara bağlı caniler çetesini gecikmeden adaletin pençesine teslim etmeye çağırır.»

BU YAZAR BIRILERINE "HAYASIZ" DIYOR.AMA KIME ?

«27 Mayıs 1960 arifesinde... Kemal Binatlı adında bir İstanbul Merkez Komutanı vardı. O, kendi işi olmadığı halde iktidara yaranmak için büyük gayretler göstermişti. Bu sayede de tuğgeneral olduğu halde Mayıs ayında siyasi iktidar tarafından tümgenerallige terfi ettiriliyor ve bundan haya duymuyordu. Hemen yıldızı takmıştı.

....

Sıkıyönetim Eşgüdüm Başkanı Korgeneral Yardımoğlu, Ocak ayı içinde Orgenerallige yükseltilir ve kendisi de 27 Mayıs öncesinin Kemal Binatlı'sı gibi yıldızı takarsa şaşmayalım..

(Necmettin Hacıeminoğlu. Hergün Gazetesi, 11 Ocak 1979)

Yol ayrımına yaklaşırken...

TÜRKİYE nereye gidiyor? Hükümetin durumu ne olacak? Sıkıyönetim ne yapacak? Sosyal demokrasiye umut bağlamış kitlelerdeki hızlı umut çözülüşü, sonunda nereye varacak?

İLK üç soruyu bugünlerde sormayan yok. Sonuncu sorunun cevabı ise, işçi sınıfını, emekçi kitleleri, Türkiye'nin bölük pörçük ama gürbüz demokrasi güçlerini öncelikle ilgilendiriyor.

FAŞİST tırmanış sıkıyönetim durağına vardı. Şimdi o durakta, gelecek otobüsü biraz sabırsızlıkla, biraz da umduğu kadar çabuk gelmediği için kızgınlıkla bekliyor. «Sıkıyönetimin bekleyişi» gibi görülen ise, aslında, Türkiye'deki karmaşık sınıfsal ilişki ve çelişkiler yüzünden «olağanüstü» durumun hemen bir askersel diktatörlüğe dönüşmemesi. Karmaşık sınıfsal ilişki ve çelişkilerin, bunun yansıması olan farklı siyasal tercihlerin ordudan sıkıyönetime, hükümetten istihbarat örgütlerine kadar uzandığını bilmeyen yok. Bu yüzden, sıkıyönetimden medet umanlar, ağırlığı kendi kefelerine çekmek, oku düşmanlarına yöneltmek için sıkıyönetime göz kırpma, ihbar, hedef gösterme taktiğini giderek yoğunlaştırıyorlar. Sıkıyönetimi alkışlarla karşılayan faşist odakların sözcülerinin, onların Hergün, Tercüman gibi gazetelerdeki yazarlarının büyük bir çaba içinde bulundukları gözleniyor. Maocu'lar karanlık gazeteleriyle, günlerdir, sadece özünde değil sözünde de Hergün'le aynılaşan bir yayını sürdürüyorlar. Faşist-maocu korosuna tekelci sermayenin güdümündeki büyük tirajlı basının «sahibinin sesi»ni yansıtarak katıldığı görülüyor. Tümünün amacı aynı: TKP'yi boy hedefi haline getirmek... Bu türden yayınların tümünün ikinci bir amacı da, CHP'nin sağ kanat unsurlarını tahrik etmek, CHP sol kanadında ürküntü yaratmak, kısaca sosyal demokrasi ile işçi sınıfı çizgisinin arasına kama sokmak.

BİR YANDAN, bu türden çabalar sürdürülürken, faşist odaklar bir yandan da «yeni dönemin yeni koşularına uygun yeni çalışma biçimleri» geliştirmeye başladılar. Sıkıyönetimin, bekledikleri gibi hemen ertesi gün faşistleri iktidara getirmeye yeterli olmadığını görünce, şimdi yeni taktikler peşindeler. ÜGD ve benzeri kuruluşların kendilerini kapatmaları ve orduya yardımcı olacaklarını bildirmeleri bu taktiklerin bir görüntüsü. Bir zamanlar «devlet kuvvetlerine yardım için» her çeşit cinayeti işlemiş olanlar, şimdi «orduya yardım» adı altında yeni cinayetler peşindeler. Nitekim geçtiğimiz hafta, çeşitli bölgelerde, bu arada sıkıyönetim bölgelerinde ilericilere yönelik saldırı ve cinayetlerin sürüp gitmesi yeni taktiği ortaya seriyor. Cinayetler işlenecek, terör sürdürülecek ama artık bunun bir resmi sorumlusu olmayacak. Üstelik de bu yolla bazı provokasyona elverişli sol öğeler de harekete geçirilip ardından «işte solcular terör saçıyor» feryatlarıyla sıkıyönetim «yönlendirilecek»..

BU, «görünürdeki durgunluk, alttaki kargaşa» arasında, hükümet üs satıp para alma pazarlıkları peşinde. Kısaca emperyalizmin gerek ekonomik gerekse askersel ve siyasal alanda istediği tüm ödünler, şimdi önceki döneme oranla çok daha büyük bir rahatlıkla veriliyor. Ve CHP ağırlıklı hükümet, bu yolla bunalımı aşmayı umuyor. Bugün vardığı noktada hükümet, tam bir çıkmazda. Emperyalizmin tüm dayatmalarına evet diyecek; içerde, tekelci sermayenin dayatmalarına tümüyle boyun eğecek; ya da gidecek. Birinci yolu tutarsa, zaten hızla yıpranan kemirilen umutlar iyice kırılacak. Bu, artık kitlelere dayanmamak, daha da somutlanırsa oy isteyerek iktidar olamamak demek. İkinci yolu tutarsa, hükümet olmaktan vazgeçecek.

GÖRÜLEN o ki, böyle bir çıkmaz noktada, hükümetin eğilimi emperyalizme ve sermayeye ödün vererek yerinde kalabilmek. Bunun doğal sonucu ise günün koşullarında sıkıyönetime, erki sıkıyönetimle bölüşmeye ödün vermek olacak.

BÖYLE bir çıkmaz noktada, işçi sınıfının defalarca önerdiği, gösterdiği tek yol, hâlâ açık duruyor: Emekçi kitlelere dayanmak, demokrasi güçlerine güvenmek, kendi solundan korkmamak, çözümü demokrasiyi kısıtlamakta değil, genişletmekte aramak ve en önemlisi, işçi sınıfına, işçi sınıfının örgütlü gücüyle işbirliğine girmeden, ulusal demokratik cephede yerini almadan, değil Türkiye'nin ve Türkiye emekçi halkının kurtuluşunun sağlanması, CHP'nin bütünlüğünün bile korunamayacağını bilmek, buna göre davranmak.

SOSYAL demokrasinin umut olmaktan çıkma sürecinin hızlanması, Türkiye'nin önündeki yol ayrımını yaklaştırıyor. O yol ayrımına gelindiğinde, önümüzde iki yol olacak: **Faşizm veya işçi sınıfının öncülüğünde ilerici, demokratik bir iktidar.** İki yolun arasında olsa olsa kısa süreli bekleme noktaları, geçici duraklar olabilir. Hükümet değişikliği gibi örneğin. Ama sonunda yol ayrımına gelindiğinde, kitlelerin önünde sadece bu iki yol kalacak. Ve yol ayrımına hızla yaklaşılıyor.

BÖYLE bir dönemde, Türkiye'nin tüm demokrasi güçleri şapkalarını önlerine koyup bir kez daha düşünmek zorundadırlar. Bugün, ülkemizde, antikomünizmle hiçbir yere varılamaz. İşçi sınıfının örgütlü gücünün varlığı, etkisi, önemi, faşist ve gerici odakların sözcülerinin ondan söz etmeden bir gün bile geçirememelerinden de bellidir. İşçi sınıfının örgütlenme özgürlüğünün kısıtlanması ve partisinin yasaklanması Türkiye'nin hiçbir derdine deva olmaz. Başka türlü söyleyecek olursak çözüm demokrasiyi kısıtlamakta değil genişletmektedir. Bunu özellikle CHP kavramalıdır. Hükümetin de, CHP'nin de geleceği aslında bunun kavranmasına ve gereğinin yerine getirilmesine bağlıdır. Demokratik çözüm aranıyorsa, bu, faşizme ödün vererek ve antikomünizmle değil, demokrasinin en kararlı ve öncü savunucusu olan işçi sınıfı, onun örgütlü gücüyle birlikte bulunur.

AMA yol ayrımına yaklaşırken, kuşkusuz işler CHP ile bitmiyor. Solun, ilkeli birliği, CHP'yi de çok farklı ve olumlu yerlere çekme gücünü içinde taşıyor. Bu birliğin oluşması yine ve hâlâ gündemin ilk maddesi.

İŞÇİ sınıfına, komünistlere düşen ise, bir yandan doğru ve açık bir politikayla bu toparlanmayı kolaylaştırmak, öte yandan sosyal demokrasiden umutlarını kesen kitlelerin faşizmin ağına düşmelerini engelleyebilmek. Bunun yolu, kitleler içinde kök salabilmekten; kitlelerle daha sağlam, daha derin bağlar kurmanın dönemin koşullarına uygun yol ve yöntemlerini bulmaktan, bunları uygulamaktan; siyasal gerçekleri ve kendi doğru siyasetini en geniş kitlelere sürekli açıklayabilmekten, bunu kavratabilmekten; kendi kabuğuna kapanıp kalmamaktan; toplumun tüm kesimlerine gidip tüm kesimlerinde varolabilmekten geçiyor.

YOL ayrımı uzakta değil. Tüm demokrasi güçleri olarak o ayrıma bugünden hazırlanmak gerek. Yol üstündeki tuzaklardan atlaya atlaya, oyunları boza boza, birliği kurup geliştirerek ve kitleleri örgütleyip kendi kurtuluşlarına doğru yönlendirerek...

savaş yolu

Yapsatçıları sevindiren bir uygulama

SSK'nın Ferdi Konut Kredisi sistemi

Kredi'den yararlanabilen bir işçi nin ayda 7 bin - 8.500 lira taksit ödemesi gerekiyor...

Sosyal Sigortalar Kurumu Müdürler Kurulu, işçilere konut kredisinin «Toplu» değil, «Ferdi» olarak verilmesini kararlaştırdı. Bu uygulama son SSK Genel Kurulunda kabul edildi. Bakanlar Kurulu tarafından onaylandı.

Bu yolda yönetmelik de hazırlandı ve bir kısım işçiye 250 bin lira ödemeyi öngören **«Ferdi Konut Kredisi»** uygulanmaya başlandı.

Önceki uygulamanın, yani yapı kooperatifleri yoluyla kredinin toplu olarak kullanılmasının birçok üç kağıtçının işine yaramaktan öteye geçmemesi, yeni uygulamanın gerekçesi olarak öne sürülüyor.

Ülkemizde 2 milyonu aşkın sigortalı işçi bulunduğu resmi kaynaklarca belirtiliyor.

Her bir sigortalı işçiye 250 bin lira konut kredisi verildiği düşünülürse; kredilerin toplamı 500-600 milyar lirayı buluyor. Ama bu kadar büyük bir kaynak bugün SSK'nın elinde yok. Ayrıca SSK'nın, üyelerine sosyal yardım ve sağlık hizmetleri götürmek için yatırım yapacağı yerde, tekelci sermayeye fon aktardığı da göz önünde tutulunca elinde bulunan kaynağı kredi olarak işçiye dağıtmayacağı da apaçık ortadadır. Kısacası, **«Ferdi konut kredisi»** uygulamasından, çok sınırlı sayıda işçinin yararlanacağı görülüyor.

Öte yandan, 250 bin liralık krediyi alan bir işçinin özellikle kentlerde bu fiyata bir konut satın alması olanaksız. Krediden yararlanabilen işçi ayrıca en azından 50 bin lira peşin para ödeyerek 550-600 bin liraya, kentin merkezinden en uzak ve en küçük daireyi satın alabilir. 250 bin lira kredi ve 50 bin lira peşin ödenenden geriye 250-300 bin lira borç kalıyor. Yap-satçılar bu borç için en uzun 36 aylık bir vade tanıyorlar. Bu durumda konut almak isteyen işçi ayda 7 bin ile 8 bin 500 lira arasında taksit ödemek zorunda kalıyor. Uygulama bu noktadan bakılınca da olanaksız gözüküyor.

Emekçilerin konut sorununun SSK tarafından sınırlı bir kısmına verilecek 3-5 kuruşla çözümlenemeye-

Günümüzde yapılması gereken, yönetimi demokratikleştirilmiş bir SSK'nın, işçi sendikaları ve yerel yönetimlerle gerçekleştireceği işbirliği sonucu toplu konut üretimine geçmesidir. Bu uygulama ile, en azından, yapsatçıların, sermayedarların konut üretiminden elde ettikleri vurgunun önüne geçilebilir.

Kaldı ki, konut sorununun tam bir çözüme kavuşabilmesi ancak sosyalist düzende olacak

● Şimdilik İstanbul, Ankara İzmir, Adana ve Bursa'da uygulanacak

● Ödeme: ... olan ferd... faizi yüz...

Oh! ferdi kr... başlıyor

Yönetmelik Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girdi
Ferdi krediden yurt dışında çalışan işçiler de yararlanacak

SOSYALİZMİN KAZANIMLARI

KONUT SORUNU SOSYALİZMLE ÇÖZÜLÜYOR

- Sovyetler Birliği Anayasası, yurttaşların konut hakkını ilan eden dünyanın ilk anayasasıdır.
- Nazi ordularının ikinci emperyalist paylaşım savaşında 1700 büyük kenti ve 70 bin kasaba ve köyü yerle bir ettikleri, Leningrad'da konutların üçte ikisinin yıkıldığı Sovyetler'de o günlerden buyana 56 milyon yeni konut yapıldı. Bu sayı, bugün varolan konutların yüzde 70'ini oluşturuyor.
- 1945'de kişi başına beşbuçuk metrekare konut alanı düşerken bugün bu alan 12 metrekaredir.
- Sovyetler'de her yıl üç milyon aile yeni kurulan konutlara taşınıyor. Son on yıl içinde 80 milyon kişi, yeni konutlara taşındı.
- 9. Beş Yıllık Plan döneminde konut yapımına 75 milyar ruble ayrıldı, 11 milyon yeni konut kuruldu ve 56 milyon insan bu konutlara taşındı.
- 10. Beş Yıllık Plan döneminde konut yapımına 100 milyar ruble ayrıldı. Bu dönemde toplam 550 milyon metrekare yeni konut yapılması ve 50 milyon insanın yeni konutlara taşınması planlanıyor.
- Sovyetler'de konut kiraları, ısınma, su, elektrik, gaz, telefon gibi harcamalar da dahil olmak üzere ortalama aylık gelirin yüzde 4-7 kadarıdır.
- Kiralar, 1928 yılından bu yana hiç değişmemiştir.
- Sovyetler'de evsiz, konutsuz tek bir aile; ışıksız, ısınmasız, susuz tek bir konut yoktur.

Barış Derneği Başbakan'a bir mektup gönderdi

"Barış Derneği, tüm demokratik güçlerle birlikte, her türlü faşist girişimin kararlılıkla karşısındadır."

Sayın Bülent Ecevit,
Başbakan
Ankara

Hükümetinizin görev aldığı ilk günden bu yana, barış, yumuşama ve komşu ülkelerle iyi ilişkiler kurma yolunda attığınız adımları, olanakları ölçüsünde tüm gücüyle destekleyen Barış Derneği, sıkıyönetim ilan edilmesi üzerine olağanüstü toplanan Genel Yönetim Kurulu'nun yaptığı durum değerlendirmesi sonucunda oluşan Dernek görüş ve düşüncelerini bilgilerinize sunmayı görev bilmektedir.

Barış ve demokrasi güçlerinin inançlı, kararlı uğraşları sonucunda dünyanın her yanında gerileyen emperyalizm ve onun desteğindeki faşizm, gelişmekte olan ülkeler halklarının özgürlük, bağımsızlık ve toplumsal ilerleme yolundaki savaşımlarını kösteklemek için çeşitli yöntemlere başvurmakta, kanlı oyunlar tezgâhlamaktadır. Ülkelerin iç çelişkilerinden, ırk, din, dil ve mezhep ayrılıklarından yararlanmak, gerici ve tutucu güçleri desteklemek, antiemperyalist eğilimli demokrat hükümetler üzerinde ekonomik baskı kurup dikta rejimlerine zemin hazırlamak, devletler arasındaki gerginlikleri körükleyip silahlanmayı kışkırtmak, emperyalizmin gelişmekte olan ülkelerde kurduğu tuzakların belli başlılarıdır.

Ülkemizin öteden beri emperyalizmin çeşitli tuzaklarına sahne olduğu bilinmektedir. Türkiye bir yandan NATO'nun ileri karakolu haline getirilip komşularına güvensizlik duygusu veren bir «yalnız» ülke durumuna itelenirken, öte yandan da ulusal ekonomi ve maliyesi tam bir denetim altına alınmıştır. Ancak, halkımızın iç ve dış sömürüye karşı verdiği bilinçli savaşımda başarıya ulaşacağını gören emperyalist çevreler, ülkemizdeki faşist, gerici ve tutucu güçlerle bağlaşıklığını daha da sıklaştırarak bir dizi kompio girişimlerinde bulunmaktadır. 12 Mart döneminde yarım kalan faşizm provası, MC iktidarları zamanında düzenlenen planlı, sistemli terör eylemleriyle sürdürülerek, ülkemiz faşist dikta bataklığına sürüklenmek istenmiştir. Hükümetiniz zamanında yoğunlaşan «anarşik olaylar» ise aslında Türkiye'deki faşist odakların, iktidarı ele geçirmek için bir süreden beri uyguladıkları planlı, sistemli eylemlerden başka bir şey değildir. Bu olaylar zincirine bu kez Kahramanmaraş'da

NAZIM GECELERİ YAPILIYOR

İşçi sınıfının örgütlü savaşeri büyük ozan Nazım Hikmet'in doğumunun 77. yılını kutlamak için çeşitli illerimizde Nazım Hikmet geceleri düzenlendi.

İstanbul'da düzenlenecek büyük geceye sıkıyönetim izin vermedi. Buna karşılık İzmir'de, Zonguldak'ta, Bursa'da Nazım'ı anma geceleri düzenlendi. İzmir ve Zonguldak Nazım Geceleri gazetemiz baskıya girerken yapılıyordu. Bursa'daki gecenin ise, Şubat'ın 3'ünde yapılacağı açıklandı.

Türkiye işçi sınıfı, Türkiye emekçi halkı, gençliğimiz, kadınlarımız, ilerici aydınlarımız, sanatçılarımız baskılar ve koşullar ne olursa olsun Nazım'ı anmaktan vazgeçmiyorlar. Tıpkı yıllar yılı Nazım'ın dizelerinin ellerden, dillerden düşmediği gibi

Sağlık emekçileri Tam Süre Yasası'na sahip çıkıyor

Tekelci sermaye Tam Süre Yasası'nı boğma çabasında

Sağlık emekçilerinin uzun yıllardan beri verdikleri savaşım sonucu yasalaşması sağlanan Tam Süme Çalışma Yasası, insan sağlığını geçim kaynağı yapan tekelci sermaye tarafından, henüz tam olarak uygulanmaya başlamadan boğulmak isteniyor.

Sağlık Personelinin almaya başladığı biraz daha fazla para ve insan sağlığı üzerinden kamu olanaklarını kullanarak milyonlar vuranların çıkarlarını ortadan kaldırmaya yönelik düzenlemeler, pek çok vurguncuyu rahatsız etti. Sağlık emekçisi, yasanın daha da gerçekçi hale getirilmesi, yeni yasalarla desteklenmesi ve kapsamının genişletilmesi için çabalarken, üniversitelerin döner sermayesinden kapalı zarflar içinde yüzbinlerce lira **«görünmeyen aylık»** alanlar, üniversite ve bilim özerkliğine sahip çıkmaya başladılar. Bu yasanın üniversite özerkliğini ortadan kaldırdığını öne sürdüler. Ordudan gelen **«hayır»** ise, askerler arasındaki maaş dengesinin bozulduğu nedenine dayandırılıyordu. Bir diğer gürültü ise özel hastane ve muayenehane sahibi büyük doktorlardan geliyordu. Bu doktorlar da diğerleri gibi kamu hastanelerinin önemli yerlerinde bulunuyorlardı. Kamunun bütün olanaklarından yararlanıyorlar hatta kamuya ait hastanelerde kendi özel muayenehanelerinde muayene olan özel hastalarını yatırıyor, tedavi ediyorlardı.

CHP ağırlıklı kükümetin işbaşına gelmesi öncesi de, zaman zaman bu yasaya benzer tasarılar Meclislere verilmiş ancak hiç biri görüşülme aşamasına bile gelmeden kadük olmuştu. CHP ağırlıklı hükümetin işbaşına gelmesiyle birlikte konu güncelliğini yeniden kazandı. Sağlık emekçilerinin yoğun çabaları sonucu Meclislerden geçen tasarı yasalaştı. Yasanın temelinde sağlık hizmetlerinin devletleştirilmesi ve tek elden yönetimi vardı. Özel muayenehanesi olanlar ya muayenehanelerini yada kamu görevini tercih edeceklerdi. Ve kamu görevini tercih edenler özel hastanelerle yada muayenehanelerle ilişkilerini 9 Temmuz 1979'a kadar keseceklerdi.

Tasarının yasalaşmasının hemen ardından sağlık hizmetlerinin dengeli biçimde ülkeye yayılmasına başlandı. Güney ve Güneydoğu Anadolu'nun kalifiye sağlık emekçisi gereksiniminin yüzde 70'inin karşılandığı Sağlık Bakanlığı müsteşarı tarafından açıklandı.

Yasanın oturmaya, uygulanır hale gelmeye başlaması üzerine yasayı boğmak çabasında olanların gürültüsü de yükselmeye başladı. Hatta yasanın Meclislerden geçmesini sağlayan hükümet içinde bile ayrı ayrı görüşler ortaya atıldı. Milli Savunma Bakanlığı ve Maliye Bakanlığı sağlık personelinin bir kısmının bu yasadan yararlanmaması gerektiğini savundular. Sağlık Bakanı Mete Tan da, bir yandan yasayı sahiplenirken diğer yandan özel muayenehanelerin kapatılması süresini uzatma eğilimi gösterdi. Temmuz ayında kapanması gereken muayenehanelerin üç yıl içinde kapanmasına ilişkin bir tasarı hazırlandığı bildiriliyor. Bu tasarı tam süre yasasının iyice sulanmasına yolaçacak. Maliye Bakanlığı'nın yasaya karşı çıkışı ise daha ilginç. Bakanlık uzmanları, tasarıya uygun olarak hazırlanan yönetmeliğin yazılışı sırasında atılan bir virgülden yararlanarak hasta bakıcıların yasadan yararlanamayacağını öne sürüyor, ayrıca tam süre tazminatlarının maaşlarla birlikte vergilendirilmemesi gerektiğini belirtiyorlar.

AP'siyle, MHP'siyle tekelci sermayenin siyasal güçleri tam süre yasasını boğma çabalarını sürdürüp yeni yeni yasa teklifleri hazırlarlarken, yasanın Meclislerden geçmesi için yıllardır alınteri döken tabip odaları, TÜS-DER ve sağlık emekçilerinin sendikası Tüm Has-İş, yasayı koruma, yerleştirme ve daha da ileri götürme yolunda caba harcıyorlar.

Bünyesinde, barıştan yana farklı politik görüşleri bütünleştiren, barış, silahsızlanma ve yumuşama savaşımındaki kararlı tutumu ve eylemleriyle yalnız ülkemizde değil, dünya çapında da büyük bir saygınlık kazanmış olan Barış Derneği, Başbakan Bülent Ecevit'e bir mektup gönderdi. Barış Derneği'nin olağanüstü Genel Yönetim Kurulu toplantısında yapılan değerlendirmeler ışığında yazılan bu mektubu aşağıda aynen yayınlıyoruz:

ortaçağ katliamlarını gölgede bırakan kanlı bir halka daha eklenmiş, bunun sonucu olarak hükümetiniz, daha önce karşı çıkmış olmasına rağmen, sıkıyönetim ilân etmiştir. Böylece iktidarınızın sıkıyönetim ilânından amacı ne olursa olsun, ülkemizde uzun süreden beri bir yandan faşist terörü tırmandıran, bir yandan da sıkıyönetim isteyen emperyalizm ve onun desteğindeki faşist güçlerin ısrarlı bir politik talebi yerine getirilmiş olmaktadır. Tarafınızdan da çeşitli zamanlarda varlığı saptanan ve suçlanan faşist odakların üzerine kararlılıkla gidilememesi devlet aygıtında bir ur gibi yuvalanmış bulunan faşistlerin temizlenememesi sonucu, uygulanmasına başlanan sıkıyönetimin, sorunlara bir çözüm getirmeyeceği açıktır. Kaldı ki bugün faşist güçler, uzun bir zamandan beri özlemini çektikleri faşist diktayı sıkıyönetim ortamından yararlanarak gerçekleştirmeyi ummakta ve bu yöndeki kışkırtıcı girişimlerini sürdürmekte ve bu amaçları doğrultusunda bireysel terörist hareketlerden de olabildiğine yararlanmaktadırlar.

«Demokratik hak ve özgürlükleri korumak» gerekçesiyle ilân edilmiş olsa bile, dünya ve ülkemiz pratiğinin ortaya koyduğu gerçek, sıkıyönetimlerin demokratik hak ve özgürlükleri gittikçe artan bir ölçüde kısıtladığıdır. Nitekim derneğimizin dünya barışını savunmak, yumuşama ve silâhsızlanma düşüncelerini yaymak yolundaki halkımız açısından da yaşamsal bir önem taşıyan eylemleri, tıpkı tüm demokratik örgütlerin barış ve demokrasi yolundaki çabaları gibi, sıkıyönetim yasaklarıyla kısıtlanmış olmaktadır.

Tüm bu değerlendirme ve saptamalar ışığında, Barış Derneği olarak, ülkemizde demokrasinin ve bölgemiz barışının geleceği açısından faşist odakların üstüne kararlılıkla gidilmesini ve sıkıyönetim uygulamasına bir an önce son verilmesini istiyoruz.

Ülkemizde demokratik güçlerin her zamankinden çok dayanışma içinde olması gereken bir dönemde, Barış Derneği, tüm demokratik güçlerle birlikte her türlü faşist girişimin kararlılıkla karşısında olacak ve bu yöndeki tüm çabaları ve atacağınız olumlu adımları vargücüyle destekleyecektir.

Saygılarımızla.

Mahmut Dikerdem
Barış Derneği Genel Başkanı

SOSYALİZMİN KAZANIMLARI

Sosyalist ülkelerde sağlık hizmetleri

Sosyalist ülkelerin tümünde tüm sağlık hizmetleri devletin güvencesi altında ve ücretsiz olarak yapılır. Bu, sosyalist ülklerde Anayasalarında yer alan ve uygulanan en temel maddelerden biridir. Sosyalist ülklerde, ülkenin nüfusu ve gereksinimleri dikkate alınarak sağlık hizmetleri için tesis, teknoloji ve uzman sayısı planlarda belirlenir. Doktorların tümü, halk sağlığı sektöründe tam gün çalışır. Özel muayenehane açamaz. Tüm doktorların mesleki bilgilerini geliştirmeleri için her türlü olanak sağlanmıştır.

Sosyalist ülkelerde hastahane kapısında beklemek, yatak beklemek, ilaç bulamamak gibi sorunlar yoktur.

Anadolu Ajansı'nda greve gidiliyor

Türkiye sendikacılık tarihinin en ilginç grevlerinden biri önümüzdeki günlerde başlayacak. Türkiye Gazeteciler Sendikası Ankara Şubesi yöneticileri iken, Ecevit ağırlıklı hükümetin kurulmasından sonra AA yönetiminde yapılan değişiklikler sonucu Genel Müdür ve Yardımcılığına getirilen Aytekin Yıldız'la Ahmet Kahraman eskiden yöneticileri oldukları sendika ile anlaşamadılar. Hem de öylesine ki, anlaşmamakla kalmadılar, sendikanın greve gitmesini önlemek için işçilerin parçalanması çabasına bile giriştiler. El altından da sendikanın grev kararı alması halinde kendilerinin de lokavt ilan edeceklerini sağda solda söylemeye başladılar.

AA'nın yeni dönem toplu sözleşme görüşmelerine Ekim ayında başlandı. Görüşmeler sırasında, sendika yöneticileri, AA çalışanlarının basının en düşük ücretli elemanları olduklarını da gözönüne alarak bir istekte bulundular. Sendikanın istekleri iki yıl için 48 milyon 500 bin lirayı buluyordu.

AA'nın gelirinin büyük kısmını Hazine'den karşılaması nedeniyle her toplu sözleşme döneminde olduğu gibi bu kez de Turizm ve Tanıtma Bakanlığı bütçesinin görüşülmesi sırasında AA - TGS toplu sözleşme görüşmelerinin sonuçlanması için gazeteciler gerekli ilişkileri kurdular. Bütçe ve Plân Karma Komisyonunda AA'ya, TGS'nın toplu sözleşmede istediği paranın verilmesini sağlamak, bu arada gerek bu yılki bütçenin, gerekse gelecek yıl bütçe sonrası ayların farkının da kapatılabilmesi için, 58 milyon lira kredi verilmesi kararlaştırıldı.

Konu, şu anda Uzlaştırma Kurulunda. Uzlaştırma Kurulu tarafsız aracılığına getirilen Yekta Güngör Özden'in Anayasa Mahkemesi üyeliğine seçilmesi ve istifası nedeniyle, Uzlaştırma Kurulunun kararı bir süre gecikti.

Patronların tutumu nedeniyle Şubat ayı içinde grevin başlayacağı ve Uzlaştırma Kurulunun kararı etkilemeyeceği bildiriliyor.

DDGF'den sonra UÖB de İGD'nin üyeliğini kabul etti

Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin (UÖB), Kıbrıs'ın başkenti Lefkoşe'de yapılan Yürütme Kurulu Toplantısı'nda, İlerici Gençler Derneği'nin örgüte üyeliği kabul edildi. İlerici Gençler Derneği'nin, dünyanın en belli başlı uluslararası öğrenci örgütü UÖB'ne üye kabul edilmesi, İGD'nin dünya gençliği ile barış, dostluk, antiemperyalist dayanışma için savaşımda birleşmek yolunda yürüttüğü ardıcıl ve ilkeli çalışmanın sonucu oldu. Daha önce Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu'na üyeliği kabul edilen ve bu üyeliği 1. Kongresinde de onaylanan İGD'nin, Uluslararası Öğrenci Birliği'ne üye olma girişimleri, bilindiği gibi, yine 1. Kongresinde karar altına alınmıştı.

DİSK İLE İGD ARASINDAKİ İLİŞKİLER DÜZELDİ

Öte yandan DİSK, gençliğin en yığınsal ve disiplinli örgütü İlerici Gençler Derneği hakkında aldığı «İlişkileri askıya alma» kararını kaldırdı ve İGD'yle olan ilişkilerinin normale donmesini kararlaştırdı. Karar, konfederasyona bağlı tüm sendikalara ve DİSK Bölge Temsilciliklerine bir genelgeyle iletildi.

Bilindiği gibi İGD, ilişkilerin askıya alınmasından sonra DİSK'e bir yazıyla başvurmuş, gerekçenin haklı bir temele dayanmadığını belirterek alınan bu kararın kaldırılmasını istemişti. DİSK'in aldığı bu karar bir çok sendika ve demokratik örgüt tarafından da eleştirilmiş, bu arada yurt dışındaki Türkiyeli işçi örgütleri de kararın kaldırılmasını isteyerek DİSK Genel Merkezine sayısız mesajlar iletmişlerdi. İşçi sınıfı bilimi ve o'nun savaş yolu doğrultusunda yürüdüğü bütün demokrat kamuoyunca bilinen ve gençliğin en disiplinli kesimini oluşturan İGD'nin gördüğü bu destek, kararın iptalinde büyük etken oldu.

Demir Döküm'de zorba işgal kırıldı

Bir süre önce Ereğli işçilerinden tokadı yiyen sarı «Devrimci Maden-İş» Sendikası yöneticilerinin Türk Demir Döküm fabrikasında, maocuların ve CHP sağ kanadının desteğinde, Maden İş'i yıkmak için kışkırttıkları direniş, işçilerin kararlılığı sonucunda kırıldı. Böylece, Maden İş'i Silahtar'dan çıkarmak için bir süredir yapılan plan ve sürdürülen saldırı Demir Döküm'de, bu adımda başarısızlığa uğradı.

Bu arada, tavrını açıkça gericilik ve faşizmden yana koyan bazı günlük gazetelerin dışında kalan kimi büyük tirajlı günlüklerin de, Silahtar'daki gelişmelerde işgalcileri güçlü göstermeye çabaladıkları gözden kaçmadı. Bunların işverenle sarı sendikanın işgalcileri arasında bir protokol imzalandığını yazmaları, olmayan bir protokolu varmış gibi göstermeleri işgalcilere omuz vermeye kalkışmaları ilginçti. İşin içinde CHP İstanbul il yönetiminin, bir başka deyişle karşı devrimci maocu provokasyon yuvalarıyla eleleveren sosyal demokrasinin sağ kanadının olduğu bilindiğinde, bütün bunların nedeni anlaşılmıyor değil.

Çırak-Der, Sanayi ve Siteler'deki tüm işyerlerinin denetimden geçirilmesini istedi

Tüm Çıraklar Birleşme ve Dayanışma Derneği Ankara Ulus Şubesi Başkanı Süleyman Kurt, bir açıklama yaparak Sanayı ve Siteler bölgesindeki tüm işyerlerinin sıkı bir denetimden geçirilmesini istedi.

Eşit işe eşit ücret uygulaması 6 saat iş, 2 saat meslek eğitimin zorunlu kılınması; dayak küfür ve angaryaya son verilmesi amacıyla, başta tüm ilgili kuruluşlar olmak üzere Milli Eğitim Bakanlığı ile Çalışma Bakanlığının etkin önlemi alması gerektiği belirtilen açıklamada uluslararası çocuk yılının ancak bu şekilde gereken önemi kazanacağı da bildirildi.

Harb-İş'in bir sahteciliği daha 2 yıl sonra ortaya çıkarıldı

Milli Savuma Bakanlığı'na bağlı 2335 işçinin çalıştığı Taşkızak Tersanesinde, Türk-İş üyesi Türk Harb-İş'in yeni bir sahteciliği daha ortaya çıkarıldı.

1977 Şubat'ındaki yetki döneminde, DİSK üyesi Aster-İş, 2158 işçinin Harb-İş'ten istifa ettiğini kanıtlayan Noter istifalarını Bölge Çalışma Müdürlüğüne verdiği halde yetki Harb-İş'e verilmiş, bunun üzerine Aster-İş sendikası mahkemeye müracaat ederek durumun aydınlanmasını istemiş, mahkeme durumu bir bilirkişiye incelettirmeye başlamıştı. Bilirkişinin incelemeleri geçtiğimiz günlerde sonuçlandı ve iki yıl sonra, Türk Harb-İş'in yeni bir sahteciliği ortaya çıktı. Buna göre, son günlerde Aster-İş düşmanlığına hız kazandıran Harb-İş'in gösterdiği üye fişlerinden 1193'ü sahteymiş.

İki yıl sonra ortaya çıkarılan bu sahtecilik olayı, tersane işçilerinin, sadece onların değil, yurt çapında Aster-İş'e geçmek isteyen askeri işyerleri işçilerinin, nasıl bir sendikaya karşı savaşım verdiklerini bir kez daha ortaya koydu. Konuya ilişkin bir açıklama yapan Aster-İş sendikası, emek ve ekmek düşmanlarının çirkin yüzlerinin bir kez daha açığa çıktığını belirtti ve işçilerin artan kararlı savaşımı ile Harb-İş'in sonunun getirileceğini kaydetti.

SSK çalışanlarının ikramiyeleri ödenmiyor

Sosyal Sigortalar Kurumu Çalışanları Birleşme ve Dayanışma Derneği (SSK-DER) bir açıklama yaparak SSK çalışanlarının ikramiyelerinin ödenmediğini belirtti. İkramiyelerin iki taksitte ödenmesinin de memurları güç duruma düşürdüğü bildirilen açıklamada ikramiyelerin biran önce ödenmesi istendi.

Genel-İş Bursa ve Sivas Şube Genel Kurulları yapıldı

DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası Bursa ve Sivas Şubesi Genel Kurulları geçtiğimiz hafta içinde yapıldı.

Yapılan seçimlerde Bursa Şubesi Başkanlığına Hasan Akkuş, Sivas Şubesi Başkanlığına da Seyfettin Moroğlu getirildiler. Her iki genel kurulda da işçi sınıfının faşizme karşı verdiği mücadelenin daha etkin kılınabilmesi için tüm demokrasi güçlerinin de birlik içinde savaşım vermesi gerektiği belirtildi.

Danıştay 8. Daire, hak uyuşmazlıklarında özel hakeme gidilmemesini kararlaştırdı

Hak uyuşmazlıklarında büyük bir bürokratik engel daha Danıştay 8. Dairesinin verdiği bir kararla ortadan kaldırıldı. Hak uyuşmazlıklarında sendikalar, «hak grevi»ni uygulayabilmek için bakanlıkça özel hakem yoluna gitmeye zorlanıyordu. Özel hakem'in kuruluşu ve işleyişi nedeniyle işçilerin haklarını almaları uzuyor ve bir çok bürokratik engellere takılıyordu.

Genel-İş Sendikasınca Siirt Belediyesindeki hak uyuşmazlığı nedeniyle Çalışma Bakanlığının özel hakem'e gidilmesi isteminin reddi için Danıştay'a 1976 yılında açılan dava sonuçlandı. Ve idarenin hak uyuşmazlıklarında, özel hakem'e başvurulmaması halinde uzlaştırma toplantılarının düzenlenmeyeceğine ilişkin olumsuz işlemi, Danıştay 8. Dariesi tarafından yasaya aykırı görülerek iptal edildi.

İLERİCİ YAYINLAR

Bilim ve Sosyalizm Yayınları Yöneticisi

Süleyman Ege

"En başta 141. ve 142. maddeler, yayınevleri üzerinde bir baskı öğesidir."

«Baskılar ve güçlükler hiç bir zaman yakamızı bırakmadı. Baskı ve güçlük, kuruluşumuzdan bugüne Türkiye'nin değişen politik duruma göre zaman zaman azaldı ya da çoğaldı ama daima süregeldi.

En başta 141 ve 142'nci yasa maddelerinin varlığı yayınevleri üzerinde bir baskı öğesidir. Bilindiği gibi bu yasa maddeleri Türkiye siyasal yaşamında daima bir tartışma konusu olmuştur. Anayasa karşısında bu yasa maddelerinin varlık nedeni ciddi tartışmalar koparmıştır. Bu maddeler kamu oyunda «cezai müeyyide» niteliğini yitirmiştir. Elbette ki 141 ve 142'nin, kamu vicdanında, cezai müeyyide niteliğini yitirmesine rağmen bazı antidemokratik eğilimli sorumlular bu maddeleri işletmektedirler.

Eskiye dönmeyeyim. 14 yıllık yayın faaliyetimiz boyunca 12 kitabımız hakkında koğuşturmalar yapılmış, davalar açılmış, toplatmalar, tutuklamalar, mahkumiyetler, toplam 42 ayı geçen hapishane...»

● kızılırmak

Kızılırmak Yayınları Sahibi

Tuncer Tuğcu

"İlerici yayınevleri üzerindeki baskılar, toplumumuzdaki sınıf savaşımının kaçınılmaz bir sonucudur."

«Yayınevimiz 1975 tarihinde kuruldu ve bugüne değin 10 çeşit afiş, 12 çeşit kart, 6 küçük boy el kitabı, 8 adet de büyük boy kitap yayınladı.

Afişlerimizin tümü, sonradan savcılıklardan veya mahkemelerden takipsizlik yada beraat kararı almamıza rağmen polis marifeti ile toplatıldı. Kitaplarımızın tümü hakkında soruşturma açıldı: Sovyetler Birliği Komünist Partisi Tarihi (1883-1966) adlı kitabımızla Resimlerle Ekim Devrimi adlı albüm 142'nci maddeye muhalefet suçundan mahkûm oldu ve ben hem yayınevi sahibi hem de çevirmen olarak 15 aylık mahkumiyet süremi tamamlayarak hapisten beş ay önce çıktım.

İlerici yayınevleri üzerindeki polis ve savcıların baskıları, toplumumuzdaki sınıf savaşımının kaçınılmaz bir sonucudur. Bu türden baskıları, çok açık söyliyeyim Kızılırmak yayınevi olarak «eşyanın tabiatına uygun» karşılıyor ve rahatlıkla «vız gelir» diyebiliyoruz.»

Konuk Yayınları Sahibi

Doğan Görsev

"Evrensel insan haklarına kulak asılmamasının tüm ulusu ne denli ağır durumlara düşürdüğü ortadadır."

«Son günlerde de hukuki bir dayanağı olmadan kitap toplama olaylarıyla karşılaşıldı. Böyle bir uygulamanın, Başbakan Ecevit tarafından sıkıyönetim ilanından beri bir kaç kez tekrarlandığı üzere Anayasal düzenin eksiksiz yürürlükte olmasıyla kesinlikle bağdaşmadığı açıktır. Böylesi bir uygulamaya, sayın Başbakanın verdiği güvenceye uygun olarak hemen son verilmesini her demokrat, yurtsever gibi biz de beklemekteyiz.

Gerçi Cumhuriyet tarihinin önemli bir bölümü sıkıyönetimler altında geçmiş, bunun yanısıra, tüm ilerici, demokrat düşünceler ve girişimler olsun, toplumsal gelişmemizin başlıca sağlıklı kılavuzu olan işçi sınıfımızın görüşlerini açıklama ve örgütlenme çabaları olsun, öteden beri bir takım yasaklamalara, kısıtlamalara tabi tutulmak istenmiştir. Gelgelelim günümüzde koşullar artık çok değişmiştir.

Bir kere, Avrupa ülkelerinde insan haklarının güvence altında tutulmasını öngören Helsinki Nihai Senedi'nin varlığını Türkiye Hükümetleri de kabul etmiş ve bunun gereklerine uymayı yükümlenmiştir.

İkincisi, toplumsal ilerlemede başı çeken sağlıklı bir güç olan işçi sınıfımız, öbür katmanların ve tüm ulusun çıkarlarını hakkıyla temsil ederek, tarih ve toplum sahnesinde ağırlığını her zamankinden daha belirgin olarak hissettirmektedir.

Baskıcı iktidarların, evrensel insan haklarına kulak asmamasının tüm ulusu ne denli ağır durumlara düşürdüğü ve emperyalizmin oyunlarına nasıl alet olduğu, yakın komşumuz İran'daki son gelişmelerle bir kez daha belli olmuşken, Türkiye'de Anayasal özgürlüklerin gitgide daha zengin bir içerik kazanacak şekilde yürürlükte kalmasının, CHP ağırlıklı hükümet için tarihsel bir güç alarak yayın faaliyetimizi sürsorumluluk olduğunu düşünüyor, haklı iyimserliğimizde bundan da dürmeye çalışıyoruz.»

May Yayınları

Mehmet Ali Yalçın

"Yayıncılar, kitabı, toplatılsın diye basmıyorlar"

«Yayıncılık güç ama onurlu bir iştir. Hiçbir yayıncı, kitabı, toplatılsın diye basmaz. Kitapçılardan, satıcılardan, bayilerden kitapları toplatmak, yayınevleri üzerine çeşitli baskılar uygulamak, hiçbir dönemde başvurulmaması gereken bir uygulamadır. Bu, sıkıyönetim koşullarında da böyle olmak zorundadır. Kaldı ki kitap toplatma olayı, bunu uygulayanlar, yasadaki ilgili maddeyi de yanlış bir yorumlama içindedirler. Mahkemenin, bir kitabın toplatılmasındaki amacı, piyasadan iki adet kitabın suç delili olmak üzere alınmasıdır. Ancak, maalesef, uygulamada bunun böyle olmadığını görüyoruz. Bir başka nokta, bir kitap hakkında yayımlanmasından 6 ay içinde dava açılabileceğine ilişkin yasa hükmünün uygulanmamasıdır. Uygulamada, bazan iki yıl sonra bile dava açılabiliyor.»

Sol Yayınları Yöneticisi

Muzaffer Erdost

"12 Mart döneminde yayınlarımızın hemen tümü toplattırılmıştı"

«12 Mart'tan önce (1965-1971) yedi kitabımız hakkında, TCK'nın 142'nci maddesinden dava açılmış, bunlardan ikisi, 12 Mart'tan önce beraatle kesinleşmiştir. Gene 12 Mart'tan önce, iki kitabımız hakkında ilk tahkikat açılmış, menimuhakeme kararı verilmiştir.

12 Mart döneminde yayınlanmış tek kitabımız hakkında dava açılmış, davaları devam eden beş kitabımız hakında mahkumiyet kararı verilmiş, sorumlu yönetmenimiz, çevirmen olarak toplam 37,5 yıl hapis cezasına, 20 yıla yakın genel güvenlik gözetimi cezasına çarptırılmıştır.

1. ve 2. MC dönemlerinde İzmir Sulh Ceza Mahkemesinin -bir üst mahkemece kaldırtılmış olan- toplatma kararına dayanılarak yurdun hemen her yerinde ve değişik zamanlarda çeşitli kitaplarımız toplatılmış, kitabevi sahipleri hakkında davalar açılmış, tutuklamalar olmuştur. Ge-

ÜZERİNDE BASKILAR YOĞUNLAŞTIRILIRKEN...

Yayın kuruluşları, yayıncılar, dağıtımcılar ne diyor?

Ülkemizde, ilerici yayını basmak bir dert; dağıtmak, satmak bir başka dert; okumak yine bir başka dert. Hele demokratik hak ve özgürlüklerin «korunmasının» sıkıyönetimlere bırakıldığı dönemlerde.

Bugün sıkıyönetim bölgelerinde, özellikle İstanbul'da, ilerici dergi ve gazeteleri basabilecek matbaa kalmamış durumda. Bu türden süreli yayınların pek çoğu, bu arada Savaş Yolu *da, İstanbul dışında basılmak zorunda kaldı. Babıali'nin irili ufaklı çeşitli matbaaları kimi zaman doğrudan ihtar veya «rica»lar, kimi zaman da ortamın yarattığı ürkeklik yüzünden ilerici yayınları basamaz oldular. Öte yandan faşist güçler, gazete bayilerine kadar varan baskı ve tehditlerle, bazı yayımların satılmasını, dağıtılmasını engelliyorlar. Öte yandan gün geçmiyor ki, üzerinde ilerici bir yayın bulunduğu için birkaç kişi gözaltına alınmasın, karakollara götürülmesin. Bunun son örneği Ankara'da görüldü. Bankacılık Yüksek Okulunda okuyan bir öğrenci üzerinde Ürün dergisi bulunduğu için önce Bahçelievler Karakolu'na, oradan da 1. Şube'ye gönderildi. Karakola telefon edip haber soranlara, komiser, «biz onu komünistliği öven Ürün adlı dergiyi okuduğu için gözaltına aldık» cevabını verdi. Aynı türden uygulamalar, kişilerin üzerinde* Savaş Yolu *veya bir başka ilerici yayım bulundu diye İstanbul'da da sürüp gidiyor.*

Savaş Yolu, *bu sayısında, çileli ve yiğit bir çaba sürdüren yayınevi sorumluları ve dağıtımcılar ile konuştu. Onların üzerlerindeki baskıları, dertlerini saptamaya çalıştı. Bu konuda TGS ve TYS'ye de soru yöneltti. Yanıtlarını yayınlıyoruz.*

ne aynı karara dayanılarak Ankara'da yapılan bir toplatma üzerine, İçişleri Bakanlığına yaptığımız yazılı başvuru üzerine kitaplarımız iade edilmiştir.

Son sıkıyönetim döneminde bilindiği gibi Zafer Çarşısında bulunan kitabevleri genel olarak aranmış, bu arada yayınlarımızdan Lenin'in «Gençlik Üzerine»si de toplatılmıştır. Bu kitabımıza ilişkin takipsizlik kararı Birinci Şube'ye iletilmiş ve kitabımız iade edilmiştir.»

Temel Yayınları Yönetmeni

temel yayınlar

Mustafa Su

"Özgürlüklere dokunulmayacak diyen hükümet, bu konuda kesin, net tavrını almalıdır."

«CHP ağırlıklı hükümet döneminde uygulamaya konulan son sıkıyönetimden sonra, demokratik yayıncılık üzerinde zaten ekonomik olarak süregelen baskı, politik içeriği şiddetlenerek devam ediyor. Bunu doğrulayan uygulamalar çeşitli yayın organlarına yansımıştır.

1974 yılında yayınevimizce çıkarılan «Dimitrof Seçme Eserler» adlı kitap hakkında soruşturma açılmış, toplatılmış ancak kitap beraat etmiştir. Yine yayınevimizce baskısı yapılan «TKP Konferansı-Belgeler» adlı kitabın TCK 142'nci maddeden sürmekte olan davasının, Adalet Bakanlığının aksi yollu açıklamalarına karşın sıkıyönetim yargı organlarına gönderilmiş olması yukardaki savımızı doğrulamaktadır.

Söyleyeceğim şudur: Hükümet bu konuda net, kesin tavır almalıdır. Bir taraftan «özgürlüklere dokunulmayacak» derken, öbür taraftan faşistlerin bu hükümeti de aşıp, bir diktatora kurma niyetlerinde olduklarını kesin olarak görmelidir. Demokratik yayıncılık kendi içindeki dayanışmayı güçlendirmeli, bunun yanında, ülke ölçeğinde verilen antifaşist eylem ve cephe birliği savaşımında etkin olarak yerini almalıdır.»

Ürün Yayınları Sahibi

Ural Ateşer

"Olası daha geniş baskılara karşı tüm demokrat yayımcıların uyanık bulunmaları, dayanışmalarını güçlendirmelerini zorunludur."

«Geçtiğimiz ayın sonunda ilan edilen sıkıyönetimin, sözümona «şiddeti önleme» hedeflerine karşın, asıl işçi sınıfının ve tüm ilerici yurtsever toplumsal güçlerin demokratik savaşımlarını engellemeyi amaçladığına inanıyoruz. Somut bir örnek: TKP Programı Davası'nın ikinci duruşmasında, mahkkemenin davayı sıkıyönetim mahkemesine gönderme eğilimlerini belirtmesidir. Ayrıca Ankara'da kitapçıların yoğun olarak bulunduğu Zafer Çarşısı'na yapılan «baskın»da yayınlarımız da toplatılmıştır. Yine İstanbul'da bazı gazete bayilerinden dergilerimiz, «sıkıyönetim görevlisiyim» diyen kişiler tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeksizin keyfi bir biçimde alınmıştır.

İlerici yayınları okuyanlar, üzerlerinde ve evlerinde bulunduranlar yıldırılmak ve haklarında kovuşturma açılmak istenmektedir. Dergimizin dağıtımcıları, satıcıları baskılarla karşılaşmakta, korkutulmaya çalışılmaktadırlar. Yayınlarımızı basan matbaalar, gerekli-gereksiz «uyarı»larla karşılaşmaktadır.

Esasen ülkemizde devrimci-ilerici yayıncılık yüzlerce yıl hapis cezasını, sürgünü göğüslemeyi gerektirmektedir. İşçi sınıfının politik örgütlenmesini ve özgür düşünceyi yasaklayan 141-142. Ceza Yasası maddeleri, ulusal onurumuzu zedeleyen maddeler, hâlâ halkımızın yüzkarası olarak durmaktadır. Böylesi kısıtlı bir «demokrasi»de sıkıyönetimin «demokratik hak ve özgürlükleri kısmayacağı»nı savlamak en azından gülünçtür. İşçi sınıfımızın politik hareketi durumu doğru tespit etmiştir: «Sıkıyönetimin gerçek amacı, kapitalist bunalımın yükünü emekçi yığınların sırtına yüklemek, gelişen işçi hareketinin ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşımını durdurmaktır...» Bu yüzden sıkıyönetimin olası daha geniş baskılarına karşı tüm demokrat yayıncıların uyanık bulunmaları, demokratik dayanışmalarını güçlendirmeleri zorunludur.»

TÜRKİYE GAZETECİLER SENDİKASI VE TÜRKİYE YAZARLAR SENDİKASI NE DİYOR

Türkiye Gazeteciler Sendikası Genel Başkanı

Oktay Kurtböke

"Sendikamız, fikir suçu kavramını uygulamaya sokan her türlü antidemokratik davranışa karşıdır"

«Türkiye Gazeteciler Sendikasının fikir ve düşünce özgürlüğü konusundaki görüşleri bellidir. Sendikamız kuruluşundan bu yana fikir ve düşünce özgürlüğüne sınırlar getiren, fikir suçu kavramını uygulamaya sokan her türlü antidemokratik görüş ve davranışa karşı çıkmıştır. Bundan sonra da karşı çıkacaktır. Sendikamıza, sorunuzda belirttiğiniz konularda yapılmış somut bir başvuru yoktur. (*) Başvuru halinde konu, sendikamızın ana ilkeleri ışığında ele alınacak ve gerekli girişimlerde bulunulacaktır.»

(*) TGS Genel Başkanı Sayın Kurtböke'ye Savaş Yolu'nun yönelttiği soru, son zamanlarda ilerici yayım ve yayımcılar üzerinde sürdürülen baskılarla ilgiliydi.

Türkiye Yazarlar Sendikası Genel Sekreteri

Adnan Özyalçıner

"Faşizme karşı, özgür bir sanat ve kültür ortamının sağlanması zorunludur"

«Faşist tırmanışın durdurulması için ilân edilen sıkıyönetim faşist cinayetlere tam anlamıyla engel olamamaktadır. Çünkü, demokratik hak ve özgürlüklerin elde edilmesi ancak faşist odakların üstüne gitmekle mümkün olur. Bu yapılmadıkça sıkıyönetim bir önlem olmaktan çıkar.

Faşizme karşı alınan önlemler birçok demokratik hak ve özgürlüklerin kısıtlanmasını da beraberinde getirmiştir.

Faşist tırmanışın durdurulmasında en etkin silah durumundaki kültür, sanat ve ilerici basınımıza yapılan bu baskı kanımızca yanlış bir uygulamanın sonucu olmaktadır. Polis ve Sıkıyönetim arasındaki eşgüdüm pekiştirilerek faşizme karşı özgür bir sanat ve kültür ortamının sağlanması zorunludur. Faşist öldürümler sürerken kimse ilerici basını, özgürlükçü kültür ve sanatımızı suçlayamaz.»

DAĞITIMCILAR NE DİYOR

Temel Dağıtım adına

Atilla Tanılkan

"Bu zor koşulları aşmak, yayıncının, satıcının ve alıcının elbirliğiyle gerçekleşebilir."

«Faşist ve gerici güçler gazete bayilerinden, satıcılardan baskıyla, tehditle ilerici yayınları alıp yırtıyorlar. Bir kısım gazete bayileri ve kitapevleri, kitap ve periyodik yayınları satmaya çekinir hale geldiler. Bunun için ellerindeki yayınları sergilemekten kaçınıyorlar. Matbaaların büyük bir bölümü de ilerici yayınları basmaktan sakınıyorlar. Baskılar sonucu olduğu açıkça belli olan bu tutuma bir örnek daha: Ciltçiler bile ilerici kitapların ciltleme işlerini durdurdular.

Bu dayatmacı, zor koşulları aşmak ancak yayıncının, satıcının ve alıcının elbirliği içinde mücadelesiyle gerçekleşebilir. Özellikle tek tek kişiler bayilerden, kitapevlerinden inatla yayınları istemelidirler. Antidemokratik gelişimi durdurmak demokratik haklara sahip çıkmak ve savunmakla olanaklıdır.»

GE-DA Genel Dağıtım adına

GE DA

Nurer Uğurlu

"Ürkeklik başladı ve yayılıyor. Bu, satışları etkiliyor."

«Biz dağıtımcılar olarak her zaman keyfi uygulamalarla karşı karşıyayız. Sıkıyönetim bölgelerinde olsun, sıkıyönetim dışı bölgelerde olsun, bir takım işgüzarlar sürekli olarak kitap topluyorlar. Neye, hangi yasağa göre? Belli değil. Olsa olsa ellerinde 1973'den kalma bir liste oluyor bazan.

Biz yayımcılar olarak Yayımcılar Birliği kanalıyla İçişleri Bakanlığına ve Adalet Bakanlığına başvurduk, kendilerinden resmi yasak yayın listelerini istedik. Bugüne kadar hiçbir cevap alabilmiş değiliz.

Özellikle taşra kitapçıları bu durumdan şaşkın. Bu türlü uygulamalar son gelişmelerde yoğunlaşmıştır kuşkusuz. Örneğin piyasa son derece durgun. Özellikle düşün kitapları, ideolojik yayımlar... Ürkeklik başladı ve yayılıyor. Bu, satışları etkiliyor. Yani kitap ve okuma korkusu doğuruyor.»

Bağımsızlık meta değildir. S

Kesenin ağzı ne kadar açılacak ?

Önceki hafta, ABD Başkanı Carter, Fransa Devlet Başkanı Giscard d'Estaing, Federal Almanya Başbakanı Schmidt ve İngiltere Başbakanı Callaghan Guadeloupe Doruğu'nda bir araya geldiler. Türkiye'nin durumu, içinde bulunduğu darboğazlar, istenen «taze para»ya karşılık öne sürülecek koşullar, Guadeloupe Doruğu'nun önemli konularından birini oluşturdu.

Guadeloupe buluşmasında emperyalist-kapitalist sistemin önde gelen dört lideri, Türkiye'nin içinde bulunduğu koşulları değerlendirdi, taleplerini gözden geçirdi ve bu konuda önemli kararlar aldı. Türkiye'nin istediği «taze para»ya karşılık, öne sürülecek yeni emperyalist dayatmalar saptandı.

Dörtler toplantısının hemen ardından, Türkiye'ye gelen ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Christopher, Guadeloupe Doruğu'nda alınan kararları, diplomatik bir dille Ecevit hükümetinin kulağına fısıldadı. Geçtiğimiz hafta da, Federal Almanya'nın koordinatörlüğünde Dörtler'in hükümet yetkilileri, Bonn'da biraraya geldi... Geçtiğimiz hafta başlayan ve hafta içinde de sürdürülmesi beklenen Bonn toplantılarında, Guadeloupe Doruğu'nda alınan kararların nasıl hayata geçirileceği tartışılıyor.

Konuya ilişkin olarak, «IMF'nin seyir defteri»ne Ocak sonu yada Şubat başında yeni tarihsel toplantılar kaydedilecek... Ankara ile Washington arasında yoğun bir telefon ve teleks trafiği halen sürdürülüyor... Edinilen bilgiye göre, Guadeloupe Doruğu ve Bonn'da alınan kararlar doğrultusunda, IMF yakında Türkiye ile pazarlığa oturacak... Şimdi konuşulan, pazarlığın hangi tarihte ve nerede yapılacağıdır.

«TAZE PARA»YA KARŞILIK YENİ DAYATMALAR

«Yardım» yutturmacası altında verilecek bir miktar, «taze para»ya karşılık, Guadeloupe kararları Türkiye'ye çok ağır ve altından kalkılması olanaksız yeni emperyalist dayatmalar, yeni yeni yükümlülükler getirmektedir. Bu isteklerin ilkini, «IMF'nin koşullarına kayıtsız-şartsız boyun eğin» dayatması oluşturuyor.

Guadeloupe Doruğu doğrultusunda, IMF'nin Türkiye'ye dayatacağı koşulların başında, Dördüncü Beş Yıllık Plan ve 1979 yılı programında öngörülen denge ve hedeflerin bir yana bırakılması yeralıyor. Bunun anlamı şu: İlk olarak, Türkiye, yılda yüzde 8.5 gibi hayli yüksek bir kalkınma hızı sevdasından vazgeçmeli, yüzde 3'lük bir kalkınma hızıyla yetinmelidir. Bu ise, yatırımların sınırlandırılması, işsizliğin, mal kıtlığının daha da artması anlamınadır.

İkinci olarak, IMF Türkiye'den, önemli temel maddelerin ve özellikle KİT ürünlerinin fiyatlarının, büyük oranda arttırılmasını istemektedir. Ayrıca IMF, tüketim harcamalarının kısılmasını, yani «kemerlerin sıkılmasını» ve bu doğrultudaki politikaların zaman yitirilmeden uygulamaya konulmasını dayatmaktadır.

IMF'ye göre, «kemer sıkma» politikasının yöntemlerinden ilkini, emekçi yığınlar üzerine konulacak yeni vergi yükleri, ikincisini, maaş ve ücretleri dondurma politikası ve sonuncusunu da, tarımsal ürünlerin taban fiyatlarını düşük tutmak oluşturuyor.

Kuşkusuz, IMF'nin son ve önemsiz (!) bir isteği daha var: En azından yüzde 40 oranında yeni bir devalüasyon...

IMF'nin bu istekleri, Guadeloupe Doruğu kararlarından, yalnızca birisidir. Guadeloupe buluşmasında kararlaştırılan, Dörtler'in Türkiye'ye dayattığı, bir dizi ekonomik, askersel ve siyasal koşul daha var ki, bunlar, hiç de yenilir ve yutulur cinsten değil.

Bu dayatmalardan ilki, Kıbrıs Sorunu ve Türkiye-Yunanistan arasındaki uyuşmazlıkların çözümü ile ilgilidir. Bu sorunların çözümü ise, ABD Planı doğrultusunda gerçekleşmeli. Türkiye bu çözüm yoluna kayıtsız şartsız «evet» demelidir.

İkinci istek, İran'daki ABD üsleri ile ilgili. İran'daki gelişmelerden hayli tedirgin olan Dörtler, Şah rejimine seçenek, antiemperyalist bir yönetim olasılığına karşı, İran'daki ABD üslerinin hiç değilse bir bölümünün, Türkiye'ye taşınmasını istemektedir.

Dahası var: Guadeloupe Doruğu'nda Dörtler, NATO'nun Güney Doğu kanadının güçlenmesi, başta Sovyetler Birliği olmak üzere Dünya Sosyalist Sistemine karşı saldırı üslerinin çogaltılması, bu üslerin yeni kitle kırım silahlarıyla donatılması koşullarını gündeme getirdiler.

Bu kararların önemli bir bölümü, Türkiye'yi yakından ilgilendiriyor. Guadeloupe toplantısında alınan bir karar, bugün yalnızca Federal Almanya'da NATO ve ABD üslerinde bulunan orta menzilli füzelerin NATO'nun Güneydoğu kanadında yeralan üslere de yerleştirilmesini öngörüyor. Dörtler bu füzelerin ilk kez, Türkiye'deki NATO ve ABD üslerine yerleştirilmesini dayatıyor. ABD üslerini meclislerden geçirme gereğini bile duymadan açan; Konya'da yeni bir «Awacs» üssünün açılmasını talep eden CHP ağırlıklı hükümetin, bu dayatma karşısında ne yapacağı merakla bekleniyor...

TÜM BU DAYATMALARA KARŞILIK NE KADAR «TAZE PARA»

Türkiye, 1979-1981 dönemini kapsayan önümüzdeki üç yıllık sürede, yaklaşık 20 milyar dolarlık dışalım yapmak ve 10 milyar dolar dolayında da dış borç ödemek zorunluluğundadır. Bu iki önemli gereğin karşılanabilmesi için, Türkiye ekonomisinin otuz milyar dolayında döviz geliri elde etmesi gerekmektedir.

Oysa Türkiye'nin, 1979-1981 döneminde, iyimser bir tahminle ancak 11 milyar dolarlık döviz geliri elde edebilecek bir konumu vardır. 11 milyar dolar büyüklüğündeki döviz gelirinin, 8 milyar doları dışsatımdan ve 3 milyar doları da işçi dövizi girişinden karşılanabilecektir.

Varolan yapılar veri iken, bu durumda, önümüzdeki üç yıl içinde Türkiye'nin dış ödemeler dengesi açığını karşılayabilmesi için, 19 milyar dolar dış borç bulması gerekmektedir.

«Çok ivedi ve taze para» açısından soruna yaklaşılırsa, konuya 1979 yılı somutundan bakılabilir. 1979 yılında, plan ve program ne derse desin, Türkiye yaklaşık 2 milyar dolar dış borç ödemek ve 6.5 milyar dolar dolayında da dışalımda bulunmak zorunluğundadır. Bunun anlamı, 1979 yılı içinde Türkiye'nin **8.5 milyar dolarlık** döviz gelirine gereksinme duyduğudur.

Yine çok iyimser bir tahminle, 1979 yılında Türkiye, 2.5 milyar doları dış satımdan ve 1 milyar doları da işçi dövizi girişlerinden olmak üzere, toplam 3.5 milyar dolar dolayında döviz geliri elde edebilecektir. Bu durumda Türkiye'nin, 1979 yılında 5 milyar dolar büyüklüğünde, «ivedi ve taze para»ya gereksinimi vardır. Ne var ki, CHP ağırlıklı hükümet, Dörtler'in taleplerinin tümüne «evet» dese bile, Dörtler Türkiye'ye bu büyüklükteki bir parayı kesinlikle vermeyecektir. İlgililerden edinilen bilgiye göre, Türkiye ile anlaşma sağlanabilir. Türkiye dayatılan koşulları kabullenirse, verilecek «taze para» ancak 1 milyar dolar olabilecektir...

HÜKÜMET NE YAPACAK?

Bu durumda, CHP ağırlıklı hükümet, «kemerleri sıkma» politikası uygulamayı, tüketimi kısmayı, yatırım, kalkınma hızı ve dışalım büyüklüklerini sınırlamayı düşünmektedir. Tüm bunların anlamı ise, bunalımın yükünü emekçi kitlelere yıkmaktır.

İkinci sorun, CHP ağırlıklı hükümetin Guadeloupe Doruğu kararları karşısında nasıl bir tavır alacağıdır. Şimdiden görülen bu dayatmaların tümüne «evet» diyemeyeceğidir. Ne var ki, emperyalist odaklar bu konuda «sabırlı» ve deneyimlidir. Onların isteği bu planın, bu dayatmaların, belli bir süreç içinde hayata geçirilmesidir..

Emperyalist odaklar, işbirlikçileri, faşist yuvalar, bu planı uygulamaya koymuşlardır. Son bir ay içinde bu doğrultuda ortaya çıkan hızlı gelişmeler, bir rastlantı sayılabilir mi? Önce, hızla yükselen faşist terör, Kahramanmaraş kitle kırımı ve sıkıyönetim uygulamaları... Hemen ardından Guadeloupe Doruğu, ve emperyalist odakların Türkiye'ye askersel, ekonomik ve siyasal dayatmaları... Ve hız kazanan toplantılar, ABD heyetlerinin Ankara'yı istilası, IMF'nin yeniden gündeme gelişi...

Bu gelişmeler emperyalist odaklarca hazırlanan planın ilk uygulamalarını, ilk ayağını göstermektedir. İkinci ayak hükümeti alaaşağı etmek, yerine «partilerüstü hükümet»ten, CHP-AP hükümetinden tutun da faşist diktatörlüğe kadar çeşitli seçenekler dizisi içinde bir hükümet yapısı getirmek; böylece de planın bütününü uygulamaya koymaktır.

KUĞUNUN ŞARKISI YADA KANARYANIN NAĞMESİ

«Ulusal damat» ve «dışarıdan güdümlü» Metin Toker planın ikinci aşamasını geçtiğimiz günlerde açık bir biçimde dile getirdi. «Ulusal damat» geçtiğimiz hafta «Kuğunun Şarkısı» adlı yazısında, CHP ağırlıklı hükümetin sonunun geldiğini belirtirken, «Kanaryanın nağmelerini» anımsattı...

Metin Toker'e göre, kuğular ölmeye yakın düzenli sesler çıkarırlar, düzenli şarkılar söylerlermiş. Ecevit'in ve CHP ağırlıklı hükümetin muhalefete ve özellikle AP kanadına işbirliği önermesini kuğu şarkısına benzeten Toker, CHP ağırlıklı hükümetin sonunun yaklaştığını söylüyor.

«Ulusal damat»ın bu benzetmesi bir başka benzetmeyi daha anımsatıyor... Kanaryalar dışarıdan eğitilmeden, kulaklarına bir şeyler fısıldamadan ne şarkı söyleyebilirler ve ne de düzenli-düzensiz sesler çıkarabilirler... Metin Toker'in yazdıkları da, «kanaryanın nağmeleri»ni andırıyor... «Ulusal damat»a bir yerden aktarmışlar demek o da iletiyor..

Sovyet şairi Yasenin bir dörtlüğünde şöyle sesleniyor:

«Kanarya el sesinden gelerek
Zavallı, gülünç, türedi oyuncaktır.
Dünyaya şarkılı söz gerek
Kurbağa gibi de olsa, kendinin olacaktır.»

Sıkıyönetim koş... pa...

Emperyalizm, Ecevit hük... ri torttı, ölçtü, biçti. Tü... nomik çıkmaza sürüklendiğin... için CHP ağırlıklı hükümetin... verme politikasını nerelere k... iyice saptadı. Şimdi, pazarlı... lıklarla oturuyor.

Türkiye'nin ekonomik ve ... rine pazarlık, geçtiğimiz hafı... ğumuz hafta kızıştı. Pazarlığ... minde kızışması, basit bir r... mez. Türkiye egemen çevre... «olağan» bir ortamda, hükü... vermeye hazırlandığı ödünle... bu türden ödünler için «ol... «partilerüstü hükümetler», «... ni iyi biliyor. Sıkıyönetim d... bu yönden «değerlendirilmeye...

Aşağıda emperyalizmin ... ve Türkiye üzerindeki askers...

RESMİ

Tesisin Adı	Tesisin Yeri	Mahiyet ve Maksadı
TUSLOG DET 4-2	Adana, İncirlik	Destek havaalanı
F/S TESİSLERİ DET 4 26	Adana	F/S 129 143
JET EĞİTİM ÜS EĞİTİM KOR.K. DET 33	İzmir, Çiğli	F/100 Darbe filosu Destek möl.
F/S TESİSLERİ DET 4	İzmir	F/S 16
F/S TESİSLERİ	Pirinçlik	F/S 116
SAHİL MUHAFAZA	Kargaburun	Loren
TUSLOG	Karamürsel	F/S 32
DET 156	Yalova	F/S Tall 116 havaalanı
F/S TESİSLERİ DET 63	Gemlik Şahintepe	F/S 30
F/S DET 4	Sinop	F/S 121
RADAR TEVSİİ	Sinop	İnt.
DET 28	Sinop	Havaalanı
DET 2-3	Samsun	F/S 137
DET 3-1	Trabzon	F/S 156
F/S DET 47 " 48-9 " 16	Diyarbakır	F/S 105
F/S DET 30	Gölbaşı	F/S 142
DET 66	Elmadağ	Elt.mu.
SAS. DET 23	Mürtet	C Tipi SAS F/S Tall 146
NÜKLEER Deteksiyon	Belbaşı	Nükleer Deteksiyon
TUSLOG JUSMAT	Ankara	Karargah Tesisleri
Muh. Dinleme	Çerkezböyük	Muh.Elt.
SAS DET 100	Eskişehir	C Tipi SAS F/S Tall 102

(*) ABD Kongre ... İzmit, Pazar, ... Sivas'ta da A...

atılığa çıkartılamaz!

ılları, emperyalizmle arlığı kolaylaştırıyor

tini bir yıldan be-
'nin nasıl bir eko-
u çağmazı aşmak
mperyalizme ödün
r vardırabileceğini
ısasına bu rahat-

rsel çıkarları üze-
e içinde bulundu-
sıkıyönetim döne-
ntı olarak görüle-
ve emperyalizm,
n emperyalizme
verilemeyeceğini,
nüstü» durumlar,
Martlar» gerektiği-
mi, şimdi, bir de
alışılacak.

onomik istemleri
lanlarıyla ilgili iki

yazı yer alıyor. Hükümet, bu yazılarda açıklanan istemlere, dayatmalara nereye kadar «evet» diyecek. Her «hayır» cevabı, emperyalizmin gözünde hükümeti sonuna yaklaştıracak. Burası açık. Ama her «evet cevabı da, Türkiye halkı üzerindeki, yurdumuz üzerindeki emperyalist ipoteği daha da ağırlaştıracak.

Şimdi sıkıyönetim destekli CHP ağırlıklı hükümet, gerçekten köveye, duvara sıkışmış durumda. Onu buraya sıkıştıran, emperyalizme karşı izlediği ödüncü politikadır.

Türkiye işçi sınıfı, CHP yönetimini, hükümeti, emperyalizme ödün politikasının nerelere vardıracağı konusunda uyarmaktan; çıkış yolunu göstermekten bir an bile geri kalmadı. Çıkış yolu hâlâ var ve aynı. Çareyi, çözümü emperyalizmden beklememek; ulusal, demokratik güçlere güvenmek, onlara dayanmak; emperyalizme ödün faşizm karşısında denge politikasını bir yana bırakarak Türkiye halkının çıkarlarını ön plana getirmek ve bu yolda davranmak...

(K)AYITLARA GÖRE AMERİKAN ÜSLERİ

Tarihi	Yüzölçümü m2
954	14.000.850
962	218.630
960	6.809.078
962	38.670
962	797.704
954	2.381.950
957	3.205.000
962	89.600
962	652.776
962	105.884
962	227.000
962	583.200
962	247.051
962	787.704
962	1.482.509
957	
959 / 959	Hali İn.
	500.000
	980.100
959	

SAS DET	67	Çorlu	A tipi SAS	1959	36.400
"	63		F/S Tail 124		
SAS DEPOSU DET	67	Köseköy	A Tipi SAS / F/S Tail 104	1959	12.400
SAS DEPOSU		Tatvan	A Tipi SAS	196.	230.300
DET	28				
"	38		İnt. ve karşı koyma destek gr.		
"	46				
"	46				
"	48				
SAS DEPOSU		Erzurum	A Tipi SAS / F/S Tail 157		40.630
F/S		Erzurum	F/S 164		320.000
SAS DEPOSU		Erhaç	C Tipi SAS		47.557
ORA			F/S Tail 117		16.404
F/S DET	16	Malatya	F/S 118		73.776
SAS DET	67	Çakmaklı	S Tipi SAS / F/S Tail 198		33.900
SAS DET	168	Avcıkoru	F/S SAS		3.600
		Alemdağ	F Tipi SAS		47.600
		Kayışdağ	F/S Tail 153		35.400
		Odayeri	F/SAS		43.200
		Kılıçlı	F/SAS		43.500
SAS DET	182	Fenertepe	F Tipi SAS		55.000
		Hoşdere	F/S Tail 122		43.800
		Zekeriyaköy	F/SAS		68.300
SAS DEPOSU		Ortaköy	A Tipi SAS		Hali İnş.
			F/S Tail 143		1.240
SAS DEPOSU		Balıkesir	A Tipi SAS / F/S Tail 19		Hali İnş.
DET	33	İstanbul			
DET	52	Tekirdağ	ELT İstih.		10.000
APO	380	Ereğli	Loren		
F-5 TYY. MUT.		Bandırma / 6.Üs	MUT. Dershanesi		
GEMİ ONARIMI VE İKMAL MERKEZİ		Gölcük	Müşavir		
DZ. TERMİNAL GÖREVİ		İskenderun			
NAKLİYE HİZMETİ		Yeşilköy ve Esenboğa	Hava meydanı İşletme		

ştırma Servisince hazırlanan rapor yukarıdaki listenin dışında, Yumurtalık, embe, Merzifon, Mardin, Yamanlar, Karataş, Balgat, Lüleburgaz, Elmadağ ve üsleri bulunduğunu ortaya koyuyor..

Üsler konusundaki ödünler, ekonomik "yardımı" belirleyecek

Guadeloupe doruk toplantısı, ardından Cristopher'in Ankara ziyareti derken, ABD üsleri yılda 300 milyon dolar askeri «yardım» pazarlığı ile gündeme geldi.

1978 Eylülü'nün son haftasını anımsayanlar, ABD'nin Türkiye'ye uyguladığı silah ambargosunun o hafta içinde kaldırıldığını ve Türkiye'deki ABD üslerinin «geçici bir statü» ile çalışmalarına başladığının açıklandığını da anımsayacaklar.

Ülkemizde yetkililerin açıklamalarına göre 31, ancak resmi kayıtlara göre 60'ı aşan ABD üssü var. Bu üsler, yeni genişletmeler ve ek binalar dışında, 34 milyon 279 bin 843 metrekare alana yayılmış.. Yeşilköy Havalimanı'nda, Gölcük Gemi Onarımı ve İkmal Merkezi'nde, İskenderun Deniz Terminali'nde ve İstanbul'da çeşitli resmi ve yabancılara ait binalarda oluşturulan üslerin kapladığı alan bu 34 milyon 279 bin 843 metrekarenin dışında kalıyor.

Bu 34 küsur milyon metrekarelik alanda bulunan üsler, binalarıyla, silahlarıyla ortada.. Ayrıca, gizli kapaklı, çeşitli yerlere serpiştirilmiş olanları var.. Bu veriler uydurma veya tahmin değil, Türkiye Cumhuriyeti arşivlerinde var.. Ve bu arşivlerden alınmış şekliyle basında da çıktı.

ABD ÜSLERİ NİÇİN TÜRKİYE'DE?

Amerika Birleşik Devletleri'nde, Kongre Araştırma Servisi'ni oluşturan üniversite üyeleri, ordu temsilcileri ve dışişleri uzmanları tarafından hazırlanmış bir ABD RAPORU var.. Bu raporda, «Akdeniz'deki ABD üsleri ve amaçları» başlıklı bölümde, ABD'nin niçin Türkiye'yi seçtiği açıklıkla yazıyor:

«... ABD, Ortadoğu'daki Arap ülkeleri -örneğin Mısır veya Suriye'de- Arap-İsrail çatışması nedeniyle üs açamıyor..

... Son uluslararası gelişmeler, özellikle Türk-Yunan ve Kıbrıs anlaşmazlığı nedeniyle Kıbrıs, ABD'ye üs verecek durumda değil..

... En elverişli yer Yunanistan'dır. Ancak Türkiye ve ABD ile ilişkileri dikkate alınırsa, Yunan hükümetinin böyle bir isteme (evet) demesi kolaylıkla beklenemez..»

Bu nedenlere son gelişmeleri, İran'daki durumu, İran'ın emperyalizmin düşmekte olan kalesi konumunu eklemek gerek.

Bütün bu nedenler dışında, ABD üslerinin Türkiye'de kalmasını gerektiren bir önemli neden daha var. O da stratejik silahların sınırlandırılmasını içeren SALT Antlaşması..

ABD ve Sovyetler arasında imzalanan SALT-1 Anlaşmasına göre, füze savarların yerdeğiştirmesi olanaklı değil. Yani, ABD üslerini Türkiye dışında bir yere kolay kolay nakledemiyor..

GEÇİCİ STATÜ, YERİNİ TEMEL ANLAŞMAYA BIRAKIYOR

Şu günlerde, Türkiye'de bulunan ve **«istihbarat», «taktik savaş uçakları için hava alanı», «ikmal ve cephane depoları»**, işlevlerinin yanısıra, Sovyetler Birliği'ne ve Ortadoğu'ya atlama tahtası görevini üstlenen ABD üsleri ile ilgili «Geçici Statü»nün yerini «Temel bir anlaşmaya» bırakması pazarlıkları yapılıyor.

Guadeloupe doruk toplantısından sonra Cristopher'in Ankara'ya gelişi sırasında yeni bir açıklık ve güncellik kazanan ABD üsleri ile ilgili **«Yeni bir Temel Anlaşma Taslağı»**nın Dışişleri Bakanlığı tarafından hazırlandığı ve ABD Dışbakanı Cyrus Vance'e gönderildiği biliniyor..

Dış borçlar ve döviz açığı konusunda iyice sıkışan ekonomik bunalım içinde çırpınan hükümet, ABD üslerini temel bir anlaşmaya oturtarak ve üslerin çalışma alanlarını genişleterek, yani emperyalizmin askersel dayatmalarına boyun eğerek, ekonomik «yardım» koparmaya çalışıyor..

Ancak, başta ABD olmak üzere emperyalist ülkeler, Türkiye'ye verecekleri «yardım» karşılığında bazı dayatmaları getiriyorlar.

Bunlar üç noktada toplanıyor.

1) Türkiye'deki ABD üsleri temel bir anlaşmaya oturtulacak, görev alanları genişletilecek.

2) İran'daki ABD üslerinin en azından bir kısmı Türkiye'ye monte edilecek..

3) Yunanistan'ın NATO'nun askersel kanadına dönmesine Türkiye karşı çıkmayacak. Bu konuda zorluk çıkarmayacak..

ÜSLERİN GÖREV ALANININ GENİŞLETİLMESİ

Carter yönetimi, Türkiye Dışişleri Bakanlığı'nın ABD üsleri konusunda hazırladığı Temel Anlaşma taslağında genişletmeler istiyor. Türkiye'de bulunan ABD üslerine yeni tip silahların depolanması; bu üslerdeki atom başlıklı silahların [illegible]rılması konusunda Ankara'nın itirazlarına son vermesi Temel Anlaşma Taslağı'nda, ABD'nin istediği değişikliklerden bazıları.

İRAN'DAN SÖKÜLEN ÜSLER

İran'da emperyalizmin konumunun gerilemesi ve durumunun emperyalizm açısından belirsizleşmesi üzerine İran'dan sökülmeye başlanan ABD üslerine ait malzemelerin İncirlik Hava Üssüne getirildiği, basında yeraldı. ABD, İran'dan sökülen üslerin en azından bir bölümünün Türkiye'de kurulmasını istiyor. Böylece Ortadoğu petrollerini denetlemeyi ve Ortadoğu'da gelişen ilerici hareketleri bastırma işlemini daha çok Türkiye'den sürdü

NATO-YUNANİSTAN VE ÜSLER

ABD'nin, daha doğrusu Guadeloupe doruk toplantısına katılan Dörtler'in dayatmaları arasında, Yunanistan'ın NATO'nun askersel kanadına dönmesine Türkiye'nin karşı çıkmaması isteği de yeralıyor.

Ecevit Hükümeti, bu isteğe -şimdilik- karşı duruyor. Hükümet, Yunanistan'ın NATO'nun askersel kanadına dönmesi halinde bu ülkedeki ABD ve NATO üslerinin çalışmalarına başlayacağı ve Türkiye'deki üslerin bir ölçüde de olsa önemini kaybedeceği kuşkusunu taşıyor. Hükümet, bu durumda ABD'den ve emperyalist kuruluşlardan istediği ekonomik «yardım»ın «ivedi» ve «istenilir büyüklükte» olamayacağından korkuyor.

İşte, son günlerde, askersel alanda, emperyalizm ile Türkiye egemen sınıfları ve hükümet arasındaki pazarlık, bu noktalarda sürüyor.

dünyadan

Kamboçya ve Asya'da kollektif güven

Vietnam'da yayınlanan **«Nhan Dan»** gazetesi, Kamboçya halkının utkusunu müjdelerken, Güneydoğu Asya'da yeni bir dönemin başlayacağına işaret ediyor. **«Kamboçya halkının utkusu, barış güçlerinin utkusudur»** diyordu.

Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin Birleşmiş Milletler'de Kamboçya üzerine koparttıkları fırtına, bu görüşü doğruluyor.

ABD emperyalizmi, Güneydoğu Asya'da Vietnam halkından yediği darbenin acısını, ortaya attığı **Pasifik Doktrini**'ni adım adım uygulayarak çıkarmaya çalışmakta. Pekin yönetimi ile ilişkilerin geliştirilmesi, bu doktrinin bir parçası. Japonya'nın, bölgede militarist girişimlere zorlanması; Japonya'daki gerici şoven kesimlerin hükümet üzerinde bu yoldaki baskılarını artırmaları da bunun uzantısı. Bölgedeki ekonomik ve kültürel işbirliği örgütü ASEAN'ın, SEATO'dan boşalan askersel bloğun yerine geçirilmesi çalışmaları ise yürüyor. Tayland, Malezya, Singapur, Endonezya ve Filipinler'e son zamanlarda Dünya Bankası ve alt kuruluşları tarafından verilen kredilerin çok artması, emperyalizmin bu amaç doğrultusunda faaliyet gösterdiğini doğrulamakta. Birleşmiş Milletler'deki son tartışmalarda Güvenlik Konseyi üyesi ASEAN ülkelerinin öne fırlamaları, emperyalizm ve Pekin yönetimi adına karar tasarıları hazırlamaları da gözden kaçmıyor.

Evet, ABD emperyalizmi, Güneydoğu Asya'da yediği dayağın acısını bu yolda çıkarmaya, emperyalizmin bölgedeki konumunu korumaya çalışıyor. Bu arada bölgede ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımını köstеklemek, yeni yeni ülkelerde ilericilerin iktidar olmalarını engellemek için yeni üsler kuruyor, buradaki asker sayısını artırıyor. Trident nükleer denizaltıları gibi, son model silahlarını bölgeye kaydırıyor. Bütün bu girişimlerine kılıf olarak da, bölgede güvenliği sağladığını gösteriyor. Ne var ki Asya halkları, güvenliğin emperyalizm eliyle sağlanamayacağını biliyorlar. Yılların deneyleri bunu apaçık kanıtlamış durumda. Bu nedenle de, SBKP 25. Kongresi'nde dile getirildiği gibi **«Asya'da kollektif güven, tüm devletlerin ortak çabaları sonucu sağlanacaktır»** diyorlar.

Sosyalist Vietnam, bu savaşımın bölgedeki en aktif güçlerinden birisi. Vietnam'ın, emperyalizmin, Pekin yönetiminin başlıca boy hedefi olmasının bir nedeni de bu. Laos, Vietnam ile omuz omuza bu doğrultuda savaşım veriyor. Şimdi Kamboçya da Güneydoğu Asya'-güvenliğin, barışın kollektif sağlanması savaşımı saflarına katıldı.

Kamboçya halkının utkusu, ayrıca, barış ve ilerleme güçlerinin henüz iktidara gelmedikleri ülke halkları açısından da büyük önem taşıyor. Maoculuğun ipliğinin pazara çıkarılması, bölgedeki etkinliğinin kırılması, emperyalizmin hayallerinin suya düşmesi bölge halklarının savaşımına büyük bir hız verecek. Endonezya'da muhalefet güçlerinin kıpırdanmaya başlamaları, Tayland Başbakanının ülkedeki barış ve ilerleme güçlerinin etkinliğini dikkate alarak, «Tayland hiçbir ülkeye karşı saldırı üssü haline getirilemez» demek zorunda kalması, bu gelişmelerin göstergeleri.

İşte, «Nhan Dan» bütün bu gelişmelere ışık tutuyor. Ve haklı olarak, Güneydoğu Asya'da barış savaşımının yeni bir aşamaya girdiğini bildiriyor.

Irak Komünist Partisi' nin amblemi

Irak'da Baas rejimi komünistlere baskıyı yoğunlaştırdı

■ KOMÜNİSTLERDEN BAAS'A KATILMALARI VEYA İSTİHB RAT ÖRGÜTLERİNDE ÇALIŞMALARI İSTENİYOR

■ ÜLKEDE 10 BİNİN ÜZERİNDE TUTUKLU BULUNDUĞU, KENCELERİN VE İDAMLARIN ARTTIĞI BİLDİRİLİYOR

Irak'ta komünistlere, Komünist Partisi sempatizanlarına ve tüm ilericilere karşı baskılar yoğunlaştı. 18 subayın kurşuna dizilmesi, tutuklu sayısının Mayıs'tan bu yana 10 bini aşması, tutuklulara ağır işkence yapılması, dünya kamuoyunda tepkiyle karşılanırken, çeşitli kardeş partiler, Iraklı komünistlerle dayanışma içinde bulunduklarını bildirdiler.

BAAS KOMÜNİST PARTİSİ İLİŞKİLERİNİN DÜNÜ, BUGÜNÜ

Bugün Irak'ta Irak Komünist Partisi ve komünistlere karşı yeniden kabaran baskı ve zulüm dalgası, büyük ölçüde iktidardaki Baas Partisi eliyle yürütülüyor. Oysa geçmişte, ulusal burjuvaziye ve askeri bürokrasiye dayanan Baas Partisi'nin iktidar olmasında, ilerici, antiemperyalist adımlar atmasında, Baas-Komünist Partisi işbirliğinin büyük payı olmuştu. 14 Temmuz 1958'de Irak'ta krallığın yıkılması, Cumhuriyetin ilanı sırasında Baas ve Komünist Partisi arasında örgütsel işbirliği bu oluşumun dinamosunu, itici gücünü meydana getirmişti. Ama Cumhuriyetin kuruluşundan hemen sonra işbaşına gelen Abdülkerim Kasım hükümeti, emperyalizmin bir uzlaşma hükümeti niteliğindeydi ve gerek Baas, gerekse Komünist Partisi'nin asgari programlarının çok gerisinde kalıyordu. Bu durum, gitgide güçlenmekte olan Komünist Partisi'ne karşı, büyük bir baskı, tutuklama, kırım kampanyasına girişilmesine yol açtı. Ancak bu kırım bile, komünistlerin ve Baascıların ilerici kanadının güçlenmesini engelleyemedi. 17 Temmuz 1978'de, Baas, desteğini büyük ölçüde komünistlerden alan bir darbe ile iktidara geldi. 15 Kasım 1971'de iktidardaki Baas Partisi, Irak Komünist Partisi başta olmak üzere tüm ilerici güçlere bir cephe çağrısında bulundu. Irak Komünist Partisi bu çağrıyı aktif olarak destekledi. İlerici Ulusal Cephe programının hazırlanmasında önemli görevler üstlendi.

17 Temmuz 1973'de Arap Sosyalist Baas Partisi, Komünist Partisi, Kürdistan Demokratik Partisi, İlerici Milliyetçiler ve Bağımsız Demokratların katıldıkları Ulusal Cephe'nin programı açıklandı. Bu programda, **tüm parti ve örgütlere demokratik bir ortamın sağlanacağı, örgütsel çalışmalara hiçbir kısıtlama konmayacağı özel olarak vurgulanmaktaydı.**

Komünist Partisi'nin etkinliği hızla artıyordu. Yaşamın tüm alanlarındaki kilit mevkilerin Baas Partisi kontrolünde olmasına karşın, orduda, sendikalarda, gençlik örgütlerinde, diğer kitle örgütlerinde komünistler büyük saygınlık ve etkinlik kazandılar. Bu süreç içinde ulusal burjuva tabanlı Baas Partisi, kimi konularda ikircikli davranmaya, özellikle de Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkelerle olan ilişkilerinde zikzaklar çizmeye başladı.

Baas'ın, komünistlerin toplumun çeşitli alanlarında, işçi sınıfı, gençlik ve ordu içinde etkinlik kazanmalarından duyduğu rahatsızlık, bu süreç içinde, aynı zamanda koalisyon ortağı durumundaki komünistlere yöneltilen baskılarda kendini gösterdi.

11 MART 1978 BİLDİRİSİ

Irak Komünist Partisi Merkez Komitesi, 11 Mart 1978 tarihli toplantısından sonra yayınladığı bildiride, Baas Partisi'nin son iki yıldan bu yana ülke içinde ve dışında uyguladığı politikayı eleştirdi. Komünistler üzerindeki baskılara son verilmesini istedi. Irak Komünist Partisi bildirisinde, Baas hükümetinin, Sovyetler Birliği - Irak ilişkilerini geçici ve taktik bir ilişki olarak ele almasını kınıyor, Sovyetler Birliği'nin, ulusal kurtuluş savaşı veren, ekonomik kurtuluşunu garanti altına almak isteyen halkların stratejik bağlaşığı olduğunu vurguluyordu. Baas Partisi'nin işçi-köylü bağlaşıklığına sırtını çevirmesini eleştiriyor, burjuvazinin palazlandırılması yolundaki girişimlerin durdurulmasını talep ediyor, ilericilere, komünistlere uygulanan meslek yasaklarına son verilmesi gerektiğini belirtiyor, Kürtlere Özerklik Yasası'nın hayata geçirilmesi zorunluluğu üzerinde duruyordu.

Irak Komünist Partisi, baskılara, bu baskıların emper lizm tarafından ustaca kullanıl sına karşın, Ulusal Cephe'nin ay ta kalabilmesi için çalışmak vazgeçmedi. Buna karşılık Baa tutumu, Cephe'nin yıkılmasını ze alarak -hattâ bunu zorlayar Cephe'nin komünist kanadını g letmek için yeni yeni adımlar mak oldu. 1978 ilkbaharında B ın gerici adımları bir dizi tut lama, yeni yeni baskılar ve id larla somutlandı.

Irak'da, Mayıs ayından bu na tutuklananların başında münistler geliyor. Irak Komü Partisi Merkez Komitesi üyesi Demokratik Gençlik Örgütü' eski genel sekreteri **Macid A Radha**, Irak KP Merkez Komi üyesi ve parti yayınevi yönc kurulu başkanı **Süleyman Yu** yayınevi eski başkanlarından

Proletarya Enternasyonalizminin yılmaz savunucusu Irak Ko nist Partisi'nin yayın organı Tarik El-Şaab'ın (Halkın Yolu) vana'da yapılan 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali sıra da açılan köşesi büyük ilgi gördü.

İran'da halk askersel darbe olasılığına karşı örgütleniyor

İran halkının direnişi sonucunda Şah'ın ülkeyi terketmek zorunda kalmasından sonra, İran'daki durumun gerginliğini koruduğu, askersel darbe olasılığının giderek arttığı haber veriliyor.

ABD'nin Avrupa'daki kuvvetlerinin başkomutan yardımcısı General Huyser, İran ordusundaki emperyalizm işbirlikçisi generallere taktikler verirken, Arap yarımadasındaki ABD üslerinin alarma geçirildiği, bu arada F-15 bombardıman uçaklarından oluşan loların her an havalanmaya h oldukları bildirildi. ABD'nin nois eyaletindeki Scot Air Fo Hava Üssünden İran'a kuru hava köprüsünden, sürekli as malzeme ve silah ulaşımı gerç leştirilirken, CIA aracılığıyla halefeti bölme provokasyonları artırıldı.

Durumun bu denli kritik hal alması üzerine, İranlı ko nistlerin örgütü TUDEH Par

(Irak KP Genel Sekreteri Aziz Muhammed — caption, left edge cut:) ?ak KP Genel Sekreteri Aziz ?uhammed

mal Yılmaz, yayınevi yöneticilerinden Ahmet Şefik, büro işçilerinden Nuh Ali Rubai, Fahri El Aluiçki, Sait Kadem Muhtar, Hamit El Hatip, bunlar arasında.

Bu arada yaşamın tüm alanlarına el atan Baas, Gazi El Katip, Nanir El Ani gibi önde gelen komünist profesörleri, Abdül Emir Abbas gibi, işçi sınıfı içinde çok sevilen bir sendikacıyı da tutuklattı.

Tutuklamaların başlıca nedeninin, komünistlerin partilerinden ayrılıp Baas Partisi'ne geçmeyi veya istihbarat örgütleri için çalışmayı reddetmeleri olduğu bildiriliyor.

BİLEN'İN MESAJI VE ULUSLARARASI DAYANIŞMA

Aralık ayında yapılan Arap Ülkeleri Komünist ve İşçi Partileri Danışma Toplantısında Ortadoğu'daki durum ele alınırken, Irak'da, komünistler ve yayın organları üzerindeki baskılar, tutuklananlara yapılan işkenceler, adam kaçırmalar ve yoğunlaştırılan antikomünist propaganda üzerinde önemle duruldu, Irak'daki durum, bir mesajla ilerici dünya kamuoyuna iletildi.

TKP Merkez Komitesi Genel Sekreteri İ. Bilen de, dayanışma mesajında, Irak Komünist Partisi Merkez Komitesi'ne savaşımında başarılar diledi, Baas Partisi'nin baskı ve terörünü kınadı.

EMPERYALİZMİN YENİ BİR ADIMI MI?

Ortadoğu'da son derece önemli günler yaşanıyor. Emperyalizm - siyonizm işbirliğiyle başlatılan Camp David süreci iflasla sonuçlandıktan sonra, emperyalizm ve siyonizm Ortadoğu'ya yönelik yeni girişimler peşindeler. Arap halklarının, Filistin halkının ulusal kurtuluş savaşlarını geriletmek, emperyalizmin bölgedeki konumlarını güclendirmek, bölgedeki ilerici rej:.nleri buldukları her açık noktadan yararlanarak sarsmak, bunların sosyalist sistemle ilişkilerini yıpratmak, geriletmek, bu girişimlerin başında geliyor.

Irak'ta komünistlere yöneltilen baskılar, ancak ve ancak bölgede emperyalizmin ve siyonizmin konumlarını güçlendirmeye yarayabilir; ancak gericiliğin ekmeğine yağ sürebilir.

...ım İranlılara bir çağrı yaparak askeri darbe tehlikelerine karşı silahlanmalarını ve bütün muhalefet güçlerinin tek bir cephede toplanmalarını istedi.

Şimdi, İran halkının, askersel darbe olasılığı karşısında yeni savaşım biçimlerine hazırlandığı haber veriliyor. İran'ın çeşitli eyaletlerinde yiyecek sıkıntısını aşmak için kurulmuş olan halk komiteleri, son zamanlarda, eylemleri koordine etme görevini de üstleniyorlar. Özellikle kırsal kesimlerde, halk milisleri kuruluyor. Grevleri koordine etmek için bir Merkez Konseyi oluşturulmuş durumda.

İran'da ilk adım atıldıktan Şah ülke dışına çıkarıldıktan sonra, şimdi ... halkın ve savaşımın örgütlenm... süreci büy... bir hızla gelişiyor.

Pekin'deki Klüp Enternasyonal'de dans eden yöneticiler..

Pekin yönetimi çokuluslu tekellerle kolkola

Pekin yönetiminin Başbakan Yardımcısı Teng Hsia-Ping, önümüzdeki hafta ABD'ye gidecek. Bu gezi için uzun bir program hazırlandığı; gezi sonucunda pekçok ekonomik ve ticari anlaşmanın imzalanacağı bildiriliyor.

Teng'in ABD gezisinin hemen öncesinde, Pekin'in son günlerde çokuluslu tekellerle yaptığı anlaşmalara bir göz atmak, Pekin yönetiminin Çin'i ve Çin halkını nasıl bir geleceğe doğru sürüklediğini görmeye yeterli.

ABD ile diplomatik ilişki kurmazdan önce ve hemen sonra, Pekin yönetiminin çokuluslu tekellerle yapılan ticari anlaşmaları hızlandırdığı gözleniyor. Emperyalizmin baş yedeği durumuna gelen Pekin yönetiminin Çin ekonomisini geliştirmek amacıyla başlattığını söylediği yabancı sermayeye açılma süreci, artık Çin halkını da endişelendirecek noktalara ulaşmaya başladı. Bu arada gözlenen bir başka olgu da, Fransız, Japon ve ABD tekellerinin, büyük Çin pazarını ele geçirmek için birbirleriyle yarışa girmiş olmaları.

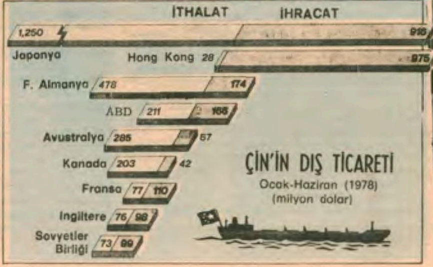
Pekin yönetiminin, ABD ile diplomatik ilişki kurduktan hemen sonra imzaladığı yada imzalama sürecinde olduğu anlaşmalar şunlar:

- **Fransa ile 13,6 milyar dolarlık uzun vadeli bir ticaret anlaşması.** (Bu çerçeve içinde, Fransa'dan iki nükleer santral alınması da bulunuyor. ABD, bu anlaşmaya nükleer santrallerin kolayca nükleer silah üreten işletmelere dönüşebileceği kuşkusundan değil, bu alanda kendi tekelinin sarsılması nedeniyle karşı çıkıyor.)
- **Japon Nippon Steel tekeli ile 2 milyar dolarlık bir çelik tesisinin kurulması için varılan anlaşma.**
- **Amerikan Bethlehen Steel Corp. ile, eski bir demir madeninin işletilmesi için varılan 100 milyon dolarlık anlaşma.**
- **Beş Amerikan petrol tekeli, Çin'in petrol yataklarını işletme hakkını almak için Pekin yönetimi ile görüşmeler sürdürüyor. Bu görüşmeler sonuçlanmak üzere.**
- **Pan Amerikan'a bağlı şirketlerden Intercontinental Hotel şirketi ile biner yataklı 6 otelin inşası için varılan anlaşma.**

Öte yandan;

- **Boeing Corp. ile 747 tipinde uçak satın alınması yolundaki görüşmelerin sonuçlanması bekleniyor.**
- **American Steel Corp. ile 1 milyar dolarlık bir demir cevheri projesi imzalanmak üzere.**
- **Ülke içi haberleşme uydu sistemi kurmak için bazı ABD tekelleri ile görüşmeler sürüyor.**
- **Rolls-Royce firmasıyla, jet motorları fabrikası kurulması yolundaki görüşmelerin yakında sonuçlanması bekleniyor.**

Bütün bu anlaşmalarda önemli bir nokta dikkati çekiyor. Pekin yönetimi, elinde nakit döviz bulunmadığı için, tüm siparişlerini mal karşılığı ödemek niyetinde. Mal olarak düşündüğü ana ürün ise petrol. Ne var ki Pekin yönetimi, yeraltı zenginliklerinin, hammaddelerinin, petrol yataklarının işletme hakkını, çokuluslu tekellere (Mobil'lere, Texaco'lara) teslim ediyor. Bu, emperyalizm tarafından övgüyle karşılanırken, aynı zamanda, Çin'de maoculuğun esaslarının bile artık terkedildiğini gösteriyor. Hatırlanacağı gibi maoculuk, Çin'i «gelişmekte olan ülke» ilan etmiş, üstelik de gelişmekte olan ülkelerin liderliğini üstlendiği havasını yaymaya çabalamıştı. Ancak emperyalizmin çokuluslu tekelleriyle imzalanan yada imzalanmak üzere olan anlaşmalar, Pekin yönetiminin, yalnız gelişmekte olan halkların politik bağımsızlık savaşımında emperyalizmle aynı saflarda yer almakla kalmadığını, aynı zamanda hammaddelerini, petrol yataklarını çok uluslu tekellerin işletme ve denetimine vererek, gelişmekte olan ülkelerin yeni uluslararası ekonomik düzen savaşımından da ne kadar uzak düştüğünü ortaya koyuyor.

PİNOCHET PEKİN'E DAVET EDİLDİ

Eli kanlı Şili cuntasının başı Pinochet'nin Pekin'e davet edildiği açıklandı. Pekin'deki Şili Büyükelçisi tarafından yapılan açıklamada, bu ziyaretin Pekin yönetimi ile Şili cuntası arasındaki ilişkileri daha da pekiştireceği kaydedildi ve davet «her açıdan mükemmel bir olay» olarak nitelendirildi. Pekin'deki Şili Büyükelçisi, 1979 yılında Santiago'yu ziyaret eden delegasyonlar ile Pekin'i ziyaret edecek Şili delegasyonlarının sayısının artacağını da bildirdi.

PERU'DA GENEL GREV

Peru Genel İşçi Sendikaları'nın çağrısı 20 sendikal örgütün aktif katılımı ile gerçekleştiriflen üç günlük genel grev, işçi sınıfının birliği yolunda büyük bir kazanım oldu. Peru Komünist Partisi başta olmak üzere, 8 ilerici parti tarafından desteklenen grevciler, yasalardaki işçi düşmanı maddelerin kaldırılmasını, yiyecek, temel gıda maddeleri fiyatlarının düşürülmesini, tenkisatlara son verilip işten atılan işçilerin görevlerine iadesini ve köylerdeki kooperatif hareketine uygulanan baskıların kaldırılmasını istediler. Askeri yönetimin sıkıyönetim ilan etmesine Peru Komünist Partisi Merkez Komitesi binasına saldırarak parti yöneticilerini gözaltına almasına karşın, grev büyük bir disiplin içinde yürütüldü. Hükümet, gözaltına aldığı komünistleri salıvermek zorunda kaldı.

CEZAYİR'DE BAŞKAN ADAYI 25 OCAK'TA BELİRLENİYOR

Cezayir Devlet Başkanı Huari Bumedyen'in ölümünden sonra boşalan devlet başkanlığına aday seçmek üzere, Cezayir Ulusal Kurtuluş Cephesi Partisi'nin olağanüstü kongresi, 25 Ocak 1979'da toplanıyor. Kongre gündemini hazırlamak için geçici devlet başkanı Rabih Bitat başkanlığında kurulan Hazırlık Komitesi'nin, çalışmalarını tamamladığı bildirildi.

Bilindiği gibi, Cezayir Anayasası devlet başkanı adayının Ulusal Kurtuluş Cephesi Partisi Kongresi'nce saptanmasını ve bu adayın halkın onayına sunulmasını öngörüyor.

Brejnev, Jirkov'la

BREJNEV BULGARİSTAN'DA

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel Sekreteri ve Yüksek Şûra Prezidyumu Başkanı Leonid Brejnev, resmi bir ziyaret için Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'ne gitti. Bulgaristan Komünist Partisi Genel Sekreteri ve Devlet Konseyi Başkanı Todor Jivkov başkanlığındaki Bulgaristan KP delegasyonu ile SBKP delegasyonu arasındaki görüşmeler, büyük bir dostluk ve dayanışma havası içinde geçti. Her iki kardeş parti arasında, sosyalizm kuruculuğundaki yeni görevler, uluslararası durum, barış ve yumuşama politikasının yeni perspektifleri gibi konular ele alındı.

BİRLİK ÜZERİNE

İçinde bulunduğumuz koşullar **antifaşist, antiemperyalist, antitekel** güçlerin birliğinin sağlanması sorununu her zamankinden daha büyük bir önemle öne çıkarıyor. Açıktır ki, faşist tehlikenin varlığını sürdürmesinin baş nedeni, öncelikle, bu birliğin gereken boyutlarda sağlanamamış olmasıdır. Bu saptama, daha olumsuz gelişmeleri önlemenin yolunu da belirliyor. Böylesi bir birliğin sağlanması tüm ulusal, demokratik güçlerin sorunudur, tümünün çıkarlarının gereğidir. Ama bu yolda sorumluluk, öncelikle toplumun en devrimci, en geleceğe açık ve **bilimsel** gücü olan işçi sınıfı hareketindedir. İşçi sınıfının dışında kalan ilerici kesimlerin, diğer politik hareketlerin, ortak düşmana karşı ortak savaşımda engelleyici, olumsuz, dar görüşlü tutumlara girmeleri; bu tutumları ile, örnekleri geçmişte ve diğer ülkelerde defalarca görüldüğü gibi, karşı-devrimci güçlere halk düşmanı planlarını gerçekleştirmede nesnel olarak yardımcı olmaları, işçi sınıfını ve onun temsilcilerini sorumluluktan kurtarmaz.

Türkiye işçi sınıfı bu gerçeğin tamamen bilincindedir. Uzun süredir yapılan tüm birlik çağrılarına, bu yolda en küçük ölçekte bile olsun, bir eylem birliğinin sağlanması için sayısız olanakların ve önerilerin hazırlanmasına rağmen ve hele hele faşist tehlikenin artmasına rağmen, hâlâ kimi ilerici güçlerin çekingen, ikircikli tutumlar takınmaları, birliği engellemeleri, işçi sınıfını, onun politik hareketini bu sorumluluk duygusuna uygun olarak çaba göstermekten alıkoymuyor. Güç ve eylem birliği konusu üzerinde ısrarla duran tek güç o oluyor. Üstelik, bu çabalar, yalnız **sözde**, birliğin gerekliliğinin propaganda edilmesinde kalmıyor, her düzeyde somut biçimler alması için çalışılıyor.

ZORUNLU BİR BAĞ

İşçi sınıfı; ulusal, demokratik güçlerin birliği sorununa iki yönlü bir yaklaşım içindedir:

1 — Savaşımın, halkın devrimci çoğunluğuna, ilerici, demokratik güçlerin geniş birliğine dayanmasının sağlanması.

2 — Savaşımın örgütsel, politik ve ideolojik olarak işçi sınıfının bağımsız siyasal partisinin varlığına dayanmasının sağlanması.

Temel sorun bu iki faktör arasındaki zorunlu bağın kurulmasıdır. Kimilerine, özellikle birliğe ayak direyen kimi sosyal demokratlara göre, bu iki faktör birbiriyle çelişki içindedir. Onlara göre, işçi sınıfının bu yaklaşımı diğer güçleri kendi çıkarlarına alet etme çabasından başka birşey değildir. Sağ sosyal demokratların kavrayamadıkları şudur: Bir kere, işçi sınıfının çıkarları diğer tüm ilerici güçlerin ve emekçi kesimlerin çıkarlarıyla tam bir uyum içindedir. İkinci olarak, işçi sınıfı, diğer politik güçlerden, antifaşist, antiemperyalist, antitekel birlik için kendi bağımsızlıklarından ödün vermesini istememektedir.

İşçi sınıfının açısından bu **iki faktör arasında uyum sağlanması** zorunludur. Çünkü, yalnızca ilerici demokratik güçlerin geniş birliğinin amaçlanması, ikinci faktörün gözardı edilmesi, bu birliğin soysuzlaşmasına, daha doğrusu yalnızca burjuva düzeni çerçevesinde kalmaya aday bir birlik olmasına yol açar; işçi sınıfı içinde sağ politikaların egemen olması anlamına gelir.

Yalnızca, işçi sınıfının politik hareketinin bağımsızlığının öne çıkarılması ise, işçi sınıfının yalıtlanmasına neden olur; bu, işçi sınıfı hareketine sol sapmanın egemen olması demektir.

KAVRANMAYAN ÖNEMLİ BİR NOKTA

Türkiye'de birçok ilerici çevrenin bir türlü kavrayamadığı bir nokta da, birliğin sağlanmasının getireceği **nitelik** değişiklikleridir. Çoğu kimse birliği yalnızca farklı ilerici güçlerin bir araya gelmesi olarak görüyor. Bunun, azgın ve örgütlü karş. devrimci güçler karşısında fazla birşey değiştiremeyeceğini düşünüyor.

Oysa, ilelci güçler arasında birliğin sağlanması, bu birlik içinde yer alanların güçlerinin **yanyana** gelmesinden, yani aritmetik bir toplamın gerçekleşmesinden ibaret değildir.

Ayrı ayrı, **a, b, c, d** güçlerine sahip toplumsal muhalefet kesimlerinin biraraya gelmesi, ortak savaşıma girmesiyle elde edilecek güç, **hiçbir zaman a+b+c+d'ye eşit** değildir. Tersine bundan kat kat daha fazla, bunların çarpımına eşit bir güçtür. Çünkü güçlerin birbirlerinden ayrı tutulması, tek tek her birinin etkinliğini de sınırlamakta, gelişme açınımlarını daraltmaktadır. Güçlerin birleştirilmesi ise hem herbirinin ayrı ayrı serpilip gelişmesini, hem de toplam gücün kat kat üstün duruma gelmesini sağlayacaktır.

Bu nedenle birlik içinde yer alması gerekenler, bu konuyu değerlendirirken, yalnızca kendilerinin ve diğer ilerici güçlerin tek tek güçlerine bakarlarsa, çıkış noktası olarak bunu alırlarsa, yanılırlar. **Birlik katlanarak büyüyecek bir güçler toplamıdır.**

BİRLİK VE İDEOLOJİK SAVAŞIM

İşçi sınıfının birlik çağrısında bulunduğu kimi kesimler, «Hem birleşmek istiyorsunuz, hem de bizi eleştiriyorsunuz» diyorlar. Bu, birliğe yanaşmamak için haklı bir gerekçe olamaz. Çünkü bir kere işçi sınıfı ideolojik savaşımında ödün vermez. Ama bu savaşımın amacı, yalnızca kendi görüşlerinin üstünlüğünü, bilimselliğini, tüm emekçilerin yararına olduğunu kanıtlamak değildir, aynı zamanda istenen birliğin en mükemmel olmasının sağlanmasıdır. İşçi sınıfının siyasal gücü, dikkat edilirse, diğer ilerici güçlerin, birliğe ters düşen, birliğin amacı olan genel demokratik-devrimci çizgiden sapan görüşlerini eleştiriyor. Bu güçlerin bu çizgiye gelmesi için çaba harcıyor. Kısaca onların da çıkarına olan bir eleştiri yapıyor. Onlar, karşıt tutumlarında ısrar ettikçe, yığınların kimin gerçekleri dile getirdiğini, çıkarlarının gerçek savunucusunun kim olduğunu görmeleri için de ideolojik savaşım yürütüyor.

İşçi sınıfı için, ilerici demokratik güçlerin birliğinin sağlanması, bir amaç değil, bir araçtır. Birlik, devrimi yakınlaştırdığı, ona hizmet ettiği için istenir. Bugün Türkiye'de işçi sınıfı, faşizmi inine tıkmak, ileri demokratik bir düzeni gerçekleştirmek amacı için birlik çağrısı yapıyor. Bu amaca uygun düşmeyen bir birlikten yana olanlara, yada birliği baltalayanlara karşı ideolojik savaşım yürütmek, işçi sınıfının hem görevi, hem de en doğal hakkıdır. Reformizme ve oportünizme karşı ideolojik kayıtsızlık içinde kalınamaz.

SOSYAL DEMOKRASİ VE BİRLİK

Birlik sorununun önemli konularından biri de sosyal demokrasiye karşı tavırdır. L. Brejnev bir yazısında şöyle diyor: **«Sosyal demokrasiye karşı tavrımız son derece açıktır. Şimdiye kadar olduğu gibi onların saflarındaki ideolojik ve politik hasımlarımıza karşı Marksizm - Leninizmin ilkesel konumlarından savaşımı yürüteceğiz. Aynı zamanda emperyalizme karşı barış için, emekçilerin çıkarları için savaşıma gerçekten hazır olanlarla işbirliğinde ve ortak eylemlerde kararlıyız.»**

Burada, aradaki ilişkiyi ölçülü ve net kurmak büyük önem taşıyor. Salt onlara (sosyal demokratlara) karşı ideolojik savaşıma ağırlık vermek nasıl birliği **olanaksızlaştırıcı** olursa, salt işbirliğine ağırlık vermek de birliği **yozlaştırıcı** olur. Birinci tutum işçi sınıfını sol yapmaya, yalnızlığa; diğeri sağ sapmaya, reformist hareket içinde erimeye götürür.

Sosyal demokrasiye karşı tutumla ilgili olarak şu noktaya da dikkati çekmek gerekir. Sosyal demokrasi içindeki sağ-sol ayrışması, bir kanadın işçi sınıfına daha yakın konumlara gelmesi, işçi sınıfının genel olarak sosyal demokrasiye karşı ilkesel tutumunu değiştirmesini gerektirmez. Sol sosyal demokrasiyi göklere çıkarmak nasıl bir sağ sapma ise, sağ sosyal demokrasiyi yerin dibine batırmak, başdüşmanla bir görmek de bir sol sapma demektir.

Kapitalizmin yasaları ve işçi sınıfının ardıcıl bağlaşıklık (ittifak, birlik) politikası, diğer ilerici güçler ve özellikle sosyal demokrasi içinde genellikle bir ayrışmaya neden olur. Ama işçi sınıfının amacı, soyut bir ayrışmanın oluşması değil, kendisiyle birlikten yana güçlerin söz konusu kesimde egemen olmasıdır. Bu ise, hem ayrışmayı, hem de bütünü dikkate alan bir politikayı gerektirir.

BİRLİK VE ÖNCÜLÜK SORUNU

İşçi sınıfı, onun politik örgütü, birlik çağrısında bulunduğu kesim ve örgütlere karşı öncülük savı ile, onlara öncülük etme istemi ile yaklaşmaz, böyle bir koşul öne sürmez, böylesi bir istekte bulunmaz. Çünkü öncülük iddia edilmez, öne sürülmez. **Kazanılır.**

Öncülük, parti-sınıf-yığın ilişkisi içinde kazanılır. İşçi sınıfı partisinin tarihsel olarak öncü olduğu **teorik** bir gerçektir. Ama bunun **pratikte** gerçekleşmesi ayrı bir şeydir ve belli yetenekler gerektirir. Ancak bu yeteneklere sahip olan bir parti öncülüğü elde edebilir. Bunları şöyle sıralayabiliriz:

1. İçinde bulunulan durumu doğru değerlendirmek ve emekçilerden yana gerekli girişimlerde bulunmak;

2. Demokrasi için en önde ve en **kararlı** savaşımcılar olmak ve aynı zamanda devrimci-sosyalist amaçlarda kararlı olmak;

3. Demokratik ve devrimci çizgiden sapanları ardıcıl sergilemek ve bu çizgi için her türlü özveriyi göze almak.. Kısaca, bilimsel sosyalizm ile işçi hareketini birleştirme yeteneğine sahip olmak gerekir.

Öncülük, partinin yığınlar içindeki nesnel konumu ile belirlenir. Bunun için sayısal çoğunluk gerekli bir önkoşul olamaz. İşçi sınıfının toplumda sayıca azınlıkta olduğu, yada işçi sınıfı partisinin sayısal gücünün, örneğin sosyal demokrat partiden daha zayıf olduğu bir ülkede de işçi sınıfının öncülüğü **sağlanabilir.**

HANGİ DÜZEYDE BİRLİK

Birliğin iki düzeyi vardır: Aşağıdan ve yukarıdan. Birlik içinde yer alacak halk kesimlerinin politik temsilcileri arasında sağlanacak anlaşmalar ve yığınların içinde, sınıfsal bağlaşıklıklar temeli üzerindeki birleşik eylemler bu iki düzeyi oluşturur. Birincisi partilerin, siyasal çizgilerin, ikincisi ise kendi toplumsal hareketliliklerinin gelişmesiyle yığınların birleşmesidir. İşte bu iki düzeydeki birlik eğilimlerinin somut eyleme dönüşmesi ve bu eylemlerin organik bağının kurulması mükemmel bir birliğin gerçekleşmesi olur. Yalnızca partiler, siyasal çizgiler arası görüşme ve anlaşmalar değil, emekçilerin dolaysız eylemleri, fabrikada, işyerinde, köyde, kentte, üniversitede, gösteri ve yürüyüşlerde ve gereken her yerde ve biçimde ortak eylem ve savaşım, birliğin güvencesidir. Çünkü birlik öncelikle emekçilerin sorunudur ve en mükemmeli yığın savaşımının gelişme sürecinde oluşur. Üstelik tabandaki bu birlikte savaşım içinde, yığınlar, siyasal partilerin kendi programlarına ne derece sadık kaldığını da açıkça görebilir, bunların birliğe ters tutumlarını düzeltmeleri için baskıda bulunurlar.

TÜRKİYE SOMUTUNDA

Türkiye'de, her iki yol da, ardıcıl bir biçimde izleniyor. Biryandan tüm halk kesimlerinin siyasal temsilcilerine antifaşist, antiemperyalist, antitekel cephe birliği çağrısı yapılıyor, biryandan da yurdun dört biryanında, her düzeyde yığınların ortak savaşımının örgütlenmesine çaba gösteriliyor.

Ne var ki, işçi sınıfının siyasal örgütü dışında kalan kesimlerin politik sözcüleri birliği zorlaştırıcı tutumlarda büyük ölçüde ayak diriyorlar. Bununla kendi tabanlarını da birlikten uzak tutmaya çalışıyor, aşağıdan gelişen ortak savaşımı güçleştiriyorlar.

Hele bazıları birlik sözünü hiç ağzından düşürmüyor, ama her yerde bozgunculuğu sürdürüyorlar.

Bir kere tabanda gelişen birlik eğilimlerini engellemek artık mümkün değildir. Yığınlar kendi öz pratiklerinde birliğin zorunluluğunu kavrıyorlar. Buna ayakbağı olanlara karşı da kayıtsız kalmayacakları açıktır.

Ikinci olarak, birlikten yana olduklarını söyleyenlere şunu hatırlatmakta yarar var: Önce kiminle ve hangi çerçevede birlikten yana olduğunuzu saptamanız gerekir. Bundan sonra da, her yerde, bu saptadıklarınızla birliğin yolunu aramanız gerekir. Bunu yapmadığınız sürece birlik çağrılarınız bir **aldatmaca** olmaktan öteye geçemez.

Herkes, öncelikle, birleşmek istediklerini, birliğin öğelerini saptamalı, bunlarla birlik için çalışmalıdır. Bugün kimi çevreler, birlik konusunda, hâlâ ard niyetli davranıyorlar. Ya kiminle birleşmek istediklerini somutlamadan soyut birlik sözleri ediyorlar. Yada açıkladıkları, somutladıkları güç ve kanatlardan başkalarıyla da, pekalâ birleşebiliyorlar.

Oysa birlik, ciddi, belki de günümüzün en **ciddi** sorunudur. Birlikten yana olan herkes **önce kimlerle birleşmeden yana olduğunu açıklamalıdır.** Sonra mümkün olan her yerde bunların temsilcileriyle birleşmeye, ortak davranmaya çalışmalıdır. Çünkü açıktır ki, böylesi ortak eylemler daha üst düzeylerdeki birlikler için yeni olanaklar sağlayacaktır. Bu yapıldığında, birlikten yana olanlarla birliği engelleyenler daha kolay ayırdedilebilecek, yığınlar daha net değerlendirmeler yapabilecektir.

"Birlik"diyenler,birlik doğrultusunda davranmalı

Savaş Yolu **Haftalık Gazetesi, Maraş olayları, sıkıyönetimin ilanı ve faşist tehdidin boyutlarının herzamankinden daha fazla büyüdüğü günlerde, Türkiye demokrasi güçleri saflarındaki siyasal parti, kişi ve kuruluşlardan «görüş» almayı kararlaştırdı. Bu amaçla, öncelikle Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi ve CHP milletvekillerine başvuruldu. «Sıkıyönetimin ilanından sonra durum değerlendirmesi» ve «Demokrasi güçlerinin son gelişmeler karşısında nasıl bir yol izlemeleri gerektiği» sorularının yanıtları rica edildi. Faşizme karşı gerçek caydırıcı güç antifaşist güç ve eylem birliğinin temel öğeleri olan demokrasi güçlerine bu soruları yöneltirken,** Savaş Yolu, **kendisine düşen demokratik yayımcılık görevini yapıyordu. Böyle bir istemin başlıca amacı, antifaşist, antiemperyalist, antitekel birliğin sağlanması yolunda yapıcı bir adım atmak, demokrasi güçlerinin hangi** önemli **noktalarda birleşebildiklerini, faşizm ortak düşmanına karşı aralarındaki ikincil çelişkileri bir yana atarak nasıl ortak tavır alabildiklerini, bir yayının dar sınırları ve yetkileri çerçevesinde de olsa, gösterebilmekti.**

Türkiye İşçi Partisi, Savaş Yolu'**nun bu istemini, «dönemin koşullarının kritik olduğu ve böyle bir dönemde yararlı görmediği» şeklinde yanıtladı.**

Dönemin koşulları gerçekten de kritikti. Ve böylesine kritik olduğu içindir ki demokrasi güçlerinin faşizm karşısında ortak ve kararlı tavırlarının her fırsatta belirtilmesi çok daha büyük ve güncel önem kazanıyordu.

Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz ise, Savaş Yolu'**nun istemini, gönderdiği bir yazıyla cevapladı. Kaçmaz,** Savaş Yolu'**na gönderdiği yazıda, «birlik» sözleri etmenin, birliğe gerçekten inanmak ve birliği gerçekleştirmede özverili, önyargısız, grupçu olmayan adımlar atmaktan ne kadar farklı olduğunu bir kez daha kanıtladı. Kaçmaz'ın,** Savaş Yolu'**nun, yayımcılık alanındaki demokratik bir adım ve istemini, Türkiye işçi sınıfının örgütlü gücüne saldırmanın bir vesilesi haline getirdiği yazısı, bu niteliğiyle, demokrasi güçlerinin Türkiye'nin içinde bulunduğu durum ve bu durumdan çıkış yolu konusundaki görüşlerini saptamayı amaçlayan bir soruşturmanın kapsamı dışındaydı. Bu nedenle de o çerçevede yayınlanamadı.**

Demokrasi güçlerinin birliğinin, «birlik» sorununun herzamankinden daha büyük önemle gündeme geldiği ve Savaş Yolu'**nun «birlik» üzerine görüşlerini belirttiği bu sayısında, TSİP Genel Başkanı'nın yazısını bazı birlik anlayışlarını ve birlik karşısındaki yapıcı olmayan, önyargılı, olumsuz, işi gereğince ciddiye almayan tavırları sergilemesi bakımından aynen yayınlıyor, yargıyı okurlarımıza bırakıyoruz.**

Sosyalist hareketin birliği,demokrasi mücadelesinin başlıca güvencesidir

Ahmet Kaçmaz
TSİP Genel Başkanı

Sözlerime başlarken hemen belirteyim ki, Partimiz'in **«faşizmin tırmandırılışı», «antidemokratik gelişmeler» ve «demokrasi güçlerine düşen sorumluluklar»** konularındaki görüşleri uzunca bir süreden beri çeşitli vesilelerle dile getirilmektedir. Son olarak iki hafta önce yapılan 2. Kongremiz'de üzerinde en çok durulan konular bunlar olmuştur. **Şayet Savaş Yolu Dergisi**, çağrılı olmasına rağmen Kongre'yi boykot etmeseydi ve normal gazetecilik görevini yerine getirseydi, bu konulardaki görüşlerimizi okurlarına aktarmış olacaktı. Ama sekter ve grupçu politika, öylesine tesir etmiş olmalı ki, sol eğilimli bir dergi, sosyalist bir partinin kongresini, herkesin ilgiyle izlediği bu önemli olayı görmezden gelebildi! Sosyalist hareket içinde devamlı eleştiregeldiğimiz bu gibi olumsuzluklardan sonra Savaş Yolu Dergisi'nin bizden bir yazı istemesini, tavır açısından olumlu bir adım olarak değerlendiriyoruz. Ve geçmişte sayısız örneğine tanık olduğumuz, içtenlikle bağdaşmayan tutumlara rağmen, sosyalist hareket içinde oluşmasını istediğimiz diyalogları yokuşa sürmemek için Savaş Yolu Dergisi'nin yazı talebini geri çevirmiyoruz.

Sosyal demokrat ağırlıklı Hükümet'in sıkıyönetime başvurmasını olumlu karşılamak mümkün değil. CHP muhalefetteyken daha çok demokrasi vaad etti. Şimdi söylediklerinin tersini yapıyor. Bir seri antidemokratik girişimden sonra son olarak sıkıyönetime başvurdu. Sıkıyönetim, adı üzerinde «sıkı» bir yönetim! Zaten sıkıyönetim uygulamaları da son derece açık. Grevler, dernek toplantıları, bildiri dağıtmak, afiş yapıştırmak vb. en doğal demokratik haklar ya yasaklanıyor ya da izne bağlanıyor. Kısacası sıkıyönetim geniş emekçi kitlelerin kazanılmış demokratik haklarını ya kısıtlıyor ya da ortadan kaldırıyor. Zaten geçmişteki sıkıyönetim uygulamaları da bu konuda son derece ışık tutucu!

CHP ağırlıklı Hükümet ise sıkıyönetimi «terör olaylarını» engelleyebilmek için getirdiğini söylüyor. Oysa onun «terör olayları» dediklerinin ne olduğunu hem halkımız hem de tüm dünya biliyor. Bugün «sol» kisveli bireysel teröristlerin, daha çok tepkicilikten kaynaklanan kendiliğinden ve başı bozuk hareketlerini bir kenara bırakırsak -ki bunlar halkın geleceğini tehdit eder çap ve nitelikte değildir- **ülkemizdeki şiddet hemen tamamiyle tırmandırılmak istenen faşizmden kaynaklanmaktadır.** Zorbalığı sistemli ve planlı bir şekilde uygulayan mihraklar bellidir. Bunların MHP ve yandaşı örgütler olduğunu CHP lideri açıkça ilan etmiştir. Yapılması gereken bu örgütlerin kapatılması, elebaşılarının adalete teslim edilmesi olduğu halde katil aramakla oyalanılmakta, bu yoldan saldırganlığın önü alınamayınca sıkıyönetim ilan edilmektedir. Oysa aylar öncesinden sıkıyönetim isteyenler faşistlerdir. Sosyal demokrasi faşistlerin zorbalığı karşısında, boyun eğmiş duruma düşmüştür.

Faşist zorbalığa karşı mücadelenin başta gelen ilkesi, bilimin gösterdiği ve pratiğin ispatladığı gibi, en geniş kitlelerin seferber edilmesidir. Bunun da yolu kitlelerin en geniş demokratik haklarla teçhiz edilmesinden geçer. Kitleler ne ölçüde geniş demokratik hakka sahipseler, faşist saldırganlığa ve gericiliğe karşı mücadeleye o ölçüde yaygın ve etkin katılabilirler. Bunu yapacak yerde, mevcut demokratik hakları da kısıtlamak, kitlelerin elini kolunu bağlamak sonucunu verir. Ve bundan yararlı çıkan faşist zorbalık olur. Faşistlerin boyuna sıkıyönetim istemeleri ve sıkıyönetim ilan edilir edilmez gülücükler göndermeleri boşuna değildir.

Ne ki, sosyal demokrasi bu gerçeği kabul etmeye bir türlü yanaşmamaktadır. Faşizmin ancak kitlelerin aktif katılımıyla yenilgiye uğratılabileceğini anlamamakla, demokrasiyle bağdaşmayan uygulamalarına hız verdikçe, oy desteğini yitirdiğini görmemektedir. Böylece kendi bindiği dalı kestiğini kavrayamamaktadır. Oysa faşistlerin istediği demokrasi güçlerinin ayrı ayrı davranmaları ve kitle desteğinden yoksun kalmalarıdır. Ve onlar demokrasiyi rafa kaldırırlarken, sosyal demokrasiye de aman vermeyeceklerini açıkça ilan etmektedirler.

Evet, yukarda da belirttiğim gibi, faşizmin panzehiri, demokrasiden yana en geniş kitlelerin, yani toplumun ezici çoğunluğunun örgütlü ve sistemli bir şekilde mücadeleye seferber edilmeleridir. Bunun da somutu **antifaşist güçbirliğidir.** Ülkede ne kadar antifaşist siyasi akım varsa bunların güç ve eylem birliğini sağlamaktır. Ülkemizde bu akımlar, en sağda sosyal demokrasiden başlayarak sola açılan siyasi yelpazenin tümünü meydana getirir. Belirtmek gereksizdir ki bu kapsam içinde maocuların ve bireysel teröristlerin yeri yoktur.

Hep söylenir, günümüzde antifaşist mücadelenin başını çekmekle sosyalistler yükümlüdür. Ama ülkemizde bilimsel sosyalist hareketin bölünmüş ve dağınık olması, antifaşist mücadelede öncü toplumsal güç olan işçi sınıfı içinde, sosyalist hareketin kökleşip yaygınlaşmasının yetersizliği, antifaşist güçbirliğinin önündeki başlıca handikaptır. Toplumdaki diğer antifaşist güçleri de derleyip toplayıp bir güçbirliği oluşturacak, proletaryanın, cazibe merkezi niteliğine kavuşturulmuş öncüsüdür. Bugün ülkemizde sosyalist hareket içinde yer alan çeşitli çizgiler mevcuttur ama söylediğimiz nitelikte bir örgüt henüz oluşmuş değildir. Bizim baştan beri sosyalist hareketin birliğini savunmamızın başlıca nedeni budur. Çünkü ancak güçlü ve güven veren bir merkezi siyasi otorite antifaşist güçbirliğinin mimarlığını yapabilir.

Partimiz sosyalizmin işçi sınıfı içinde kök salması, emekçi yığınlar içinde yaygınlaşması için olanca gücünü sarfetmekte, böylesi bir örgütün oluşturulması için yoğun çaba harcamaktadır. Ama Partimiz, halkımıza kan kusturan faşist zorbalığa geçit verilmemesi için acilen yerine getirilmesi gerekenlerinde bilincindedir. Bu nedenle sosyalist hareketin birliğini gündemin en acil maddesi olarak görmekte, bu konuda hep olumlu ve yapıcı bir politika izlemektedir.

Oysa bizim dışımızdaki kalanlar için aynı şeyleri söylemek mümkün değildir. Savaş Yolu Dergisi'nin izlediği çizginin bu konudaki olumsuzlukları bir haylidir. Her türlü olumlu somut girişimlerimizi sekter ve grupçu tutumuyla yokuşa koşan bu çizgi, kendi dışındakileri yok sayan bu tutumuyla birliği devamlı sabote etmiş, eleştiri yerine sövüp saymayı, ittifaklar politikasında dostluklar yerine makyavelizmi ve bencilliği ikame ederek, sosyalistler arasında düşmanlıkların yaratılıp, derinleştirilmesinde baş rolü oynamıştır. Cephe ve güçbirliği konusunda sosyalistleri, devrimcileri dışlayıp, sosyal demokrasinin kuyruğuna takılan sakat anlayışıyla, bu çizgi, antifaşist güçbirliğinin oluşturulmasında da hatırı sayılır engeller çıkarmıştır.

Partimiz kurulduğundan beri sosyalistlerin tek örgüt çatısı altında ideolojik temel üzerinde yükselen birliğini ve faşist zorbalığa karşı tüm demokrasi güçlerinin beraberliğini savunmuş, bu konularda somut girişimlerde bulunmuştur. Bundan böyle de bu bilimsel ve doğru politikayı ısrarlı bir şekilde sürdürmeye kararlıyız. Biliyoruz ki, işçilerin birliği ilkesi, bilimsel sosyalistlerin birliğini mutlaka sağlayacaktır. Ve böylesi engin toplumsal gücü temsil eden bir merkezi otorite sosyal demokrasinin de olumsuzluklarını büyük ölçüde giderecek, antifaşist güçbirliği en geniş kapsamıyla gerçekleşecektir. Ve faşizme kesinlikle geçit verilmeyecektir.

Eylem birliği tabanda gelişiyor...

ÇEŞİTLİ İL VE İLÇELERDE FAŞİSTLERE KARŞI EYLEM BİRLİĞİ OLUŞTURULUYOR

İSTA ve **Savaş Yolu** muhabirlerinin gönderdikleri haberlerde, ülkenin çeşitli il ve ilçelerinde, eylem birliğinin hayata geçirildiği bildiriliyor. **Altınözü** muhabirimiz «Altınözü'nde faşist oyunlar sökmedi sökmeyecek» derken, **Burdur**'da Eğitim Enstitüsü'nde, Maraş kırımını protesto için maocular dışındaki tüm ilerici ve devrimci gençlerin biraraya geldiği haber veriliyor. **Salihli** muhabirimiz ilerici, devrimci, demokrat meslek, kadın ve gençlik örgütlerinin ortak eylem düzenlediğini yazarken, Giresun'un **Espiye** ilçesinden gelen mektup, antifaşist platformda oluşturulan eylem birliğinin faşistlerin sesini soluğunu kestiğini müjdeliyor. **Düziçi** muhabirimizin verdiği haberde tüm ilerici demokratların bir çatı altında savaşım vermesinin sağlandığı belirtiliyor. Türkiye genelinde böyle bir eylem ve cephe birliğinin bir an önce sağlanması gereği vurgulanıyor..

ALTINÖZÜ — Faşistler Hatay'ı da Kahramanmaraş'a döndürmek için çeşitli provokasyonlara girişti. Altınözü ilçesinde yaşayan Türk, Arap, Müslüman, Hristiyan, değişik ırk ve dinden öğelerin arasını açmaya, ırk ve din ayrımını körüklemeye çalıştılar. AP'li Belediye Başkanı'nın öncülüğünde MHP'liler İGD binasına saldırdılar. Ancak, gençliğe sahip çıkan halk bu faşistleri kovaladı. 3 gün sonra da bildiri dağıtmaya çalışan ve gençlere saldıran faşistler halk tarafından kovalandı ve bir güzel dövüldü.

Bu iki olaydan sonra bir araya gelen Dev-Genç, GEB ve İGD yöneticileri ortak bir basın toplantısı düzenlediler ve tekelci sermayenin dümen suyunda bir toplantı yapan AP, CHP, MHP İlçe Başkanlarını protesto ettiler. CHP'nin yerinin faşistlerin değil, programına uygun olarak ilericilerin yanı olduğunu vurguladılar.

BURDUR — Eğitim Enstitüsünde de Maraş kırımını protesto amacıyla İGD, Devrimci Yol, Kurtuluş ve SGB'li gençler tarafından bir forum düzenlendi. Forumda CHP'nin ikircikli tutumu, meclislerden geçirilmek istenen antidemokratik yasa tasarıları ve faşist saldırılar kınandı. İlericilerin demokratların eylem ve cephe birliği dile getirildi. Forumdan sonra bahçede, bir tören düzenlendi ve «Faşizme karşı omuz omuza dövüşüleceği» vurgulanarak, «Maraş katliamının sorumlusu faşistlerdir» denildi.

SALİHLİ — Salihli TÖB-DER, İGD, İKD, Genç-Öncü, Halk-Der ve TÜM-DER yöneticisileri Maraş kırımını protesto eden bir basın toplantısı düzenlediler. Basın toplantısından sonra örgütlerin üyeleri tüm ilçede bildiri dağıttı ve toplu halde Atatürk heykeline siyah bir çelenk koyuldu.

ESPİYE — Geçtiğimiz yıl okullarda ve çeşitli semtlerde sürdürülen faşist işgal artık tamamen kırıldı. Tüm antifaşistlerin oluşturduğu eylem birliği platformu Espiye'de faşistlerin sesini soluğunu kesti. Faşist işgallerin kırılmasında eylem birliğinin büyük işlevi oldu.

DÜZİCİ — Dağınık bir durumda olan tüm demokratlar ve ilericileri bir çatı altında toplama uğraşı sonuç verdi, İGD, TÖB-DER, Düziçi Halk Derneği, Haruniye Kültür Derneği yöneticileri biraraya gelerek antifaşist, antiemperyalist, antitekel güçbirliğinin sağlanmasının zorunluluğunu saptadılar. Bu yolda eylem birliği yapılmasını kararlaştırdılar.

Toplantıda «dilediğimiz Türkiye genelinde de tüm demokratik kitle örgütlerinin ve ilerici demokrat yurtsever kişi ve kuruluşların güç ve eylem birliğinin sağlanmasıdır» denildi.

BANDIRMA — Bandırma İKD Şubesinin görkemli bir dayanışma toplantısı ile açılmasından 6 gün sonra bombalı saldırıya uğraması, Bandırma'daki demokratik kitle örgütleri tarafından ortak bir açıklama ile kınandı.

TÖB-DER, Halkevi, Genç-Öncü, Dev-Genç, Petrol-İş Sendikası, Enerji-İş Sendikası, Tümzerbank-Der, Yol-İş Sendikası, Yapı-İş Sendikası Bandırma Şubeleri ile Tümzerbank-Der Edincik Temsilciliği ve Halkevleri 5. Bölge Temsilcilikleri ortak açıklamalarında, faşist saldırı ve terörün işçi sınıfına, emekçilere ve demokrasiden yana olan tüm güçlere yönelik olduğu vurgulandı.

Binlerce işçi, binlerce üretici, köylü... Bu TARİŞ'tir

köylerden

MC DÖNEMİNİN ULUM...

Şimdi, TARİŞ'te işçi-köylü bağlaşıklığını örmek gerek...

«MC dönemlerinde en önemli faşist üslerden biri hangisiydi?» sorusuna hiç düşünmeden verilen yanıtlardan biri de, TARİŞ oluyordu. **«İşkencelerin yapıldığı, geceleri uluma seslerinin duyulduğu, kadın işçilerin, genç kızların zorla ırzına geçilmek istendiği kuruluş hangisidir?»** sorusunun yanıtı da TARİŞ'ti.

İktidar olmanın, devlet gücünü ardına almanın avantajlarını kullanan faşist çetelerin terör estirdiği bu kuruluşda şimdi, ulumalar kesildi.. Faşist terör tüm işçilerin, işletme bünyesindeki emekçi ve ilericilerin birliği ile söküldü. Şimdi TARİŞ'in binlerce üretici köylü ortağı ile binlerce işçisi elele, sarmaşdolaş.. MC dönemine oranla üretim yüzde 70 artmış.. İşçiler, tüm çalışanlar, üretici köylü ortaklar artık can güvenliği içinde.. Kısacası faşistler temizlendi TARİŞ'ten..

Faşistler temizlendi temizlenmesine ya, bir kaçı kenarda köşede unutuldu yine de.. Bunlar yeni provokasyonlar düzenleme çabasındalar. Gerici basına sürekli yalan haber yazması için malzeme düzüyorlar.. Bu yalanlar MİSK'iyle, gizli açık faşist örgütleriyle tezgâhlanıyor.. Gerici basın, «milliyetçi, ülkücü işçilere, işyerinde işkence yapıld...ğını» yazıyor.. İşçilerin tehd... edilerek, MİSK'e bağlı send...kadan istifaya zorlandığı ya...lanına kamuoyunu inandır...maya çalışılıyor.. Yeni Asır g...bi sermayenin sesi durumun...

Bandırma ve Manyas köylüleri, «Manyas GÖL-KOOP'»u kurdu

Manyas'a bağlı Kocagöl, Kıziska, Hamamlı ve Akçaova ile Bandırma'ya bağlı Yeni Sığırcı, Eski Sığırcı ve Ergili köy kooperatifleri birleşerek «Manyas Gölü Çevresi Sınırlı Sorumlu Su Ürünleri Üretim ve Değerlendirme Kooperatifler Birliği (MANYAS GÖL-KOOP)'ni oluşturdular.

MANYAS GÖL-KOOP Başkanlığına Kocagöl Köy Kooperatifi üyesi Enver Baştürk seçildi.

Birliğin amacını, yöre halkına ve emekcilere taze ve ucuz su ürünü sağlayabilmek olar... açıklayan köylüler, ürünlerin... önemli bir bölümünü satın ...lacak olan Ankara ve Kayser...deki TANSA ile anlaşman... sağlanmak üzere olduğu... söylediler.

Köylüler, birliğin kurulması...da CHP'li İl Genel Meclisi üy...si emekli öğretmen Necati D...niz'in büyük katkısı olduğu...da belirtiyor.

Torbalı öğretmenlerinden bakanlara mektup var...

TÖB-DER Torbalı şubesi bir «eylem günü» düzenledi. Bir seminer çalışmasından sonra, Torbalı öğretmenleri **GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI** istemini içeren örnek mektuplarını Başbakan'a, Bakanlar'a, bazı parlamenter ve Parti Genel Başkanlarına topluca postaladılar.

Eylem gününü bir konuşma ile açan Torbalı TÖB-DER şubesi başkanı Mustafa Demirci, «Terörün kaynağı tekelci sömürüdür, faşist odaklardır. CIA tarafından desteklenen bu terörün yuvaları MHP, Ülkücü dernekler ve diğer faşist yan kuruluşlardır» dedi.

Durum buyken CHP ağırlıklı hükümetin terörü önleme adı altında antidemokratik yasa tasarılarını gündeme getirmesini eleştirdi. Bu yolun hükümeti devirerek faşist diktatörlük kurma hevesleri-hesapları içinde olanların işine yarayacağını belirtti.

Faşistler Çorum'da lis... öğrencilerine saldırd...

Osmancık Lisesi'nde faşi... komandolar ders arasında lis...li öğrencilere sopa ve muştala...la saldırdılar. Dört öğrenciyi ç...şitli yerlerinden yaraladılar. ...lay nedeniyle onaltı ÜGD'li gö... altına alındı; okul bir gün ta... edildi.

Kozaklı'da «davada... dönen» faşist vuruld...

Nevşehir'in Kozaklı İlçe...sine bağlı Kanlıca'da 25 A...ralık günü saat 18.00'de ile...rici ve demokratlara yönelik... saldırı planı yapan faşistle... arasında tartışma çıktı. Silahlı saldırıya ve adam öl...dürmeye karşı çıkan Cengi... Ünal isimli bir faşist Ülk... Ocakları binasında arkadaş...ları tarafından öldürüldü. Böylece «davadan dönmeye» teşebbüs ettiği için öldürülenlere biri daha eklendi.

şehirlerden

SESLERİ KISILDI

TARİŞ'te DİSK'e bağlı Gıda-İş yöneticileri ve işçiler birarada...

...daki gazetelerde, gözleri bantlı iki kız «nişanlısının sağcı olması nedeniyle» işyerinden atılmak istendiklerini söylüyor. Tercüman Gazetesi, MİSK Üçüncü Bölge Temsilcisi ve bir avuç militanın yaptığı açıklamayı «TARİŞ'te üretim durdu» yalanıyla veriyor.. Çalaralmaz hale gelmiş «antikomünizm silahını» ateşlemeye çabalıyorlar. TARİŞ Üzüm İşletmelerinde örgütlü Gıda-İş Sendikasının işyeri baştemsilcisini, sendika yöneticilerini karalamaya çalışıyorlar.

Ancak, giderek oyunlar bozuluyor.. Faşist terörden çıkan, zorbalığı ve gericiliği TARİŞ'te yıkan işçiler, bozuyor oyunlarını..

TARİŞ işçileri kararlı savaşım sonucu elde ettikleri bu antifaşist kazanımı, tüm işçi sınıfıyla, tüm ilericilerle, tüm demokratlarla elele daha da büyütmek için çalışıyorlar.. 30 Aralık'ta İzmir'de Maraş kırımını ve sıkıyönetimi protestc miting ve yürüyüşüne toplu halde katıldılar...

Tüm ulusal demokratik güçlerin cephe ve eylem birliğinin sağlanması yolunda çaba sarfediyorlar. Meydanlara, «UDC Bayrağını Fabrikalara ve Tarlalara Dikeceğiz» pankart ve belgileriyle çıkıyorlar..

5 Aralık günü DİSK'in çağrısı üzerine yapılan 5 dakikalık antifaşist saygı duruşuna tüm TARİŞ işçileri katıldı...

TARİŞ işçileri, işletmenin ortağı olan üretici köylülerle aralarına sokulmak istenen kamanın da kırılacağını, işçi - köylü bağlaşıklığının hayata geçirileceğini söylüyorlar..

TARİŞ'te kararlı, dikkatli ve yaratıcı bir çalışma sürüyor..

TARIŞ, TKP'nin çiftliği oldu

YENİ ASIR «Antikomünizm silahını» ateşleme çabasında

MEHMET ÇAKMAK'A MEKTUP

19.12.1978 günü Diyarbakır'da katledilen işçi sınıfının savaşeri Mehmet Çakmak'a...

Değerli Çakmak;

Sevgili arkadaşım, ölüm erken geldi. Haberini aldığımda inanamadım. Bir saat önce ayrılmıştık. Çay içmiştik birlikte. Yapılacak şeyleri konuşmuştuk. Ne kadar da çok iş vardı.

Hastahaneye koştum. Üstünü hemen açamadım. Kâbus gibi inmişti, durakladım. Yanımda duran arkadaşın gözleri yaşlı. Vedalaştık, hiç unutmamak üzere. Ömer'e koştum, diriydi.

Hastahane bir anda dolmuştu. Kimse inanamıyordu. Ağlamayan yoktu. Kenan hoca, Salih, Saydoğlu, gençler. Mehmet Han akşama doğru geldi. O kocaman baba adam kendini tutamadı. Arkadaşı, dostu, işçi sınıfının savaşeri için boşandı. Geçmiş günlere, Lice depremine kadar gittiği belliydi. Senin yokluğuna inanamıyordu. Bir gün sonra, törende kendini zor toparladı.

Hastahane yıkılıyor. Ömer ameliyata alındı. Çok kan kaybetti. Tansiyonu sıfıra düştü. Kan verenler kuyruk yapmış. Ömer'e 8 litre kan verildi. Doktorlar şaşırıyor. Ömer kefeni yırttı. Buna en çok sen sevinirdin.

Dostlar da var. Böylesi günlerde dost daha belli oluyor. Devrimci demokrat arkadaşlar yalnız bırakmadılar. Mahmut, Ali hep geldiler. Bizden erken gelenler bile vardı. Gani'yi severdin. Erken gelenlerdendi. Üzgündü..

Olay Diyarbakır'da büyük tepki yarattı. Cenazeni sana yaraşır şekilde kaldırdık. Tüm kuruluşlar katıldı. Seni binlerce Diyarbakır'lı uğurladı. Büyük bir kitle gösterisine dönüştü cenaze törenin. Törene Diyarbakır'da o güne kadar görülmemiş bir kalabalık katıldı. Büyük saygınlık yarattı. Yol boyunca halk seni saygıyla uğurladı: Baban Lice TÖB-DER saflarındaydı. Yerini alıyor gibiydi. Cenaze törenin bir gerçeği tekrar vurguladı. Kitleleri biraraya getiren, eylem birliğini sağlayan başı çeken işçi sınıfı, onun öncü savaşçılarıdır. Sen bunu son yolculuğunda tekrarladın.

Cinayeti işleyenleri sen iyi tanıyorsun. «Apocu» denen veya kendi ifadeleriyle «Kürdistan Devrimcileri» adlı polis örgütü. Hani şu Batman'da size saldıranlar. Onları en iyi sen tanırsın. İstihbarat örgütlerinin Ülkü Ocakları yerine örgütledikleri «Kürdistan Devrimcileri»ni, CİA, MİT şimdi de bunları devrimcilerin üstüne salıyor.

Senden sonra Maraş'ta yüzlerce insan katledildi. 13 ilde sıkıyönetim uygulaması var. Diyarbakır şimdilik bu uygulamanın dışında.

İki gözüm, canım arkadaşım;

Bu günlerde sana ne kadar ihtiyacımız var anlatamam. Acını kaldırmak kolay değil. Ama gerçeklere gözümüzü kapamak hiç olmaz. Öyle görünüyor ki, faşist çeteler yeni Mehmet Çakmak'lar alıp götürecektir. Kendimizi buna hazırlamak zorundayız. Sen de öyle can dostum. Ölüm erken yakaladı diye sıkma canını. Gönlünü serin tut. Elbetteki yapılacak çok şey vardı daha. Aramızdan erken ayrılışın yarattığı boşluğu kolaycacık doldurulacak gibi değil. Ayrıca önemli olan ne kadar yaşadığın değil. Ne için yaşadığın ve neler yaptığındır. Sen onurlu bir yaşama sahip işçi sınıfının savaşerisin. Her insan senin gibi onurlu yüce bir yaşama sahip olamaz. Kısacık yaşamın hepimiz için örnektir. Yaşamını kavgaya atılan herkese anlatacağız. Yaptığıyla övünmeyen, alçak gönüllü, ufak, büyük iş ayırmayan, çalışkan, disiplinli kişiliğin hepimize örnek ve güç kaynağı olacaktır. Bir devrimcide olması gereken tüm vasıflara sahiptin. Tuttuğun saf, savaş yolun bunun en açık kanıtıdır. Anını yaşatacağız. Seni unutmayacağız..

Ahmet ÇELEBİ

posta kutusu

SAVAŞ YOLU'nu selamlıyoruz

Ekonomik taleplerimiz yönünde kararlı bir savaşım veren biz Billur Tuz İşçileri başarılı bir toplu sözleşme imzaladık. Ancak kazandığımız hakların bir süre sonra, bu kapitalist düzende yine eski durumuna geleceğini biliyoruz. Yalnız ekonomik savaşımın yetmediği, politik savaşımın ve bunun sonunda erke geçmenin gerektiğinin bilincindeyiz. İşte bunun içinde kendi sınıf bilimimizi daha iyi kavramamız, İşçi Sınıfı Hareketinin sözlerine daha çok kulak vermemiz gerekiyor. Bu konuda gazetemizin bize yardımcı olacağına inanıyor ve Savaş Yolu'nu selamlıyoruz.

Billur Tuz'un beyazında, kızıl karanfiller açacak
Savaş Yolu yolumuzu aydınlatacak

★

Değerli Savaş Yolu yöneticileri.

Bu mektubu yazarken gazetemiz olan **Savaş Yolu'**nun dördüncü sayısını almıştık. Bu gazetenin işçi sınıfının örgütlü gücünün sesini duyurduğunu görünce çok sevindik.

Bizler de gazetemizin afişlemesine çıktığımızda, bir çok arkadaşımız saldırıya uğradı. İşte o zaman, çıkacak olan gazetemiz **Savaş Yolu**'nun öneminin farkına vardık. Bizler liseli ilericiler olarak işçi sınıfının savaş yolunda ilerlemeye kararlıyız. Şimdiye kadar tam olarak sesini duyuramayan işçi sınıfımız ve gençliğimiz savaş yolunda sesini daha da yükseltecektir.

Tüm liseli ilerici arkadaşlar olarak **Savaş Yolu**'na yayın hayatında başarılar dileriz.

Lise Pansiyonu İlerici Öğrencileri
Salihli - MANİSA

★

Değerli **Savaş Yolu** yazarları

Önce işçi sınıfının ideolojisini kitlelere ulaştıran böyle bir dergi çıkarttığınız için sizi kutlarım. Bilmiyorum gazetenin satışının iyice oturmasını mı bekliyorsunuz, yoksa başka bir nedeni mi var? Ama önce gazeteye 4 sayfa daha ekleyip politik diziler yazmanızı dört gözle bekliyoruz. Örneğin bugün, gerek goşistlerle gerekse diğer unsurlarla tartışırken en önemli konu devrimin nasıl olacağı. Goşistler kanlı devrimi mutlaklaştırıyor ve kansız devrimin sadece metropol ülkeler için geçerli olduğunu savunuyorlar. Bu türden konulara cevap getirmenizi bekliyoruz. Örneğin «öncü savaş», devrim taktikleri, faşizm, Sovyetlere karşı tavır uzun seriler halinde yayınlanabilir. Maoizm, sağ ve sol oportünizm nedir? Detant ve Barış savaşımı gibi konuları da dizi halinde yayınlarsanız kitlelerin bilinçlenmesine katkı artar. Bu tür konuların ivedilikle işlenmesini ister, savaşımınızda başarılar dilerim.

Ş. Memal
Ankara

haftanın hatırlattığı...

Ekonomik Yardımlaşma Konseyi 30 yaşında

25 Ocak 1949'de kurulan Ekonomik Yardımlaşma Konseyi, 30 yılda, sosyalist ülke ekonomileri arasındaki farklılıkları, büyük ölçüde giderdi; sosyalist ülkelerin ekonomik gücünü ve üretimini onlarca defa artırdı

Emperyalist dünyanın COMECON adını verdiği **Ekonomik Yardımlaşma Konseyi,** sosyalist ülkelerin ekonomik bütünleşme (entegrasyon) örgütü 30 yaşını doldurdu. Başarılarla, kazanımlarla, sosyalizm kuruculuğunda atılan dev adımlarla ve dünya sosyalist sisteminin gücünün kanıtlarıyla dolu 30 yılı geride bırakırken, Ekonomik Yardımlaşma Konseyi (EYK) üyeleri, yepyeni görevleri yerine getirebilmek için yepyeni atılımlara hazırlanıyorlar.

İkinci Dünya Savaşı, birçok Avrupa ve Asya ülkesinde sosyalizme yönelen halk demokrasilerinin kurulmasıyla son bulmuştu. Sovyetler Birliği'ni ve sosyalizmi savaşla altedemeyen emperyalizm, bu kez bir başka silaha, ekonomik ablukaya başvurdu. Sovyetler Birliği'ne ve proletaryanın iktidar olduğu ülkelere koyduğu ambargonun kısa sürede somut sonuçlar vereceğini ve bu ülkelerin emperyalizme yeniden teslim olacaklarını umuyordu.

Lenin: **«Proletarya erki ele geçirdikten sonra, sınıf savaşımından vazgeçmez, tersine, sınıf savaşımını yeni biçimlerle, yeni araçlarla sürdürür»** der.

İktidara gelen proletarya, sosyalist ekonomik bütünleşmenin örgütsel yapısını, Ekonomik Yardımlaşma Konseyi'ni kurarak emperyalizmin ekonomik ablukasını bu yeni araçla aştı. **Polonya, Romanya, Bulgaristan, Macaristan, Çekoslovakya** ve **Sovyetler Birliği** 25 Ocak 1949'da Moskova'da Ekonomik Yardımlaşma Konseyi'ni kurdular. Böylece sosyalizm ile kapitalizm arasındaki sınıf savaşımı, ekonomik planda, yeni bir örgüte, yeni bir araca kavuştu. 1950'de **Demokratik Alman Cumhuriyeti,** 1962'de **Moğolistan,** 1972'de **Küba** ve 1978'de **Vietnam** EYK'ne üye oldular. Başlangıçta EYK'ne üye olan Arnavutluk, daha sonra çalışmalara katılmadı; üyeliği donduruldu. Yugoslavya ise EYK'ne üye olmamasına karşın 1962 yılından bu yana EYK'nin birçok sürekli komisyonunda aktif yer alıyor.

EYK, 1979 yılına, kuruluşunun 30. yıldönümüne **«sosyalizmin dev bir gücü barındırdığını ve insanlığın önüne şimdi parlak perspektifler açan yeni bir gelişme düzeyinin başladığını somut, tartışılmaz bir biçimde kanıtlayarak»** giriyor.

Kurulduğunda, dünya sanayi üretiminin yalnızca beşte birini gerçekleştirmekte olan EYK, bugün dünya sanayi üretiminin üçte birinden fazlasını gerçekleştiriyor.

1950'de EYK'nin Avrupalı üyeleri Avrupa'daki ekonomik potansiyelin yüzde 31'ine sahipken, 1977'de bu oran yüzde 53'e çıktı.

1975 yılında EYK ülkeleri sanayi ürünleri, AET'ninkinin iki katıydı.

1971-1975 arasında EYK üyelerinin gelişme hızı, gelişmiş kapitalist ülkelerininkini 4 kat aştı.

1977'de EYK üyelerinin ulusal gelirleri, 1948'e oranla 10 kat artmış, gelişmiş kapitalist ülkelerin ulusal gelir artışını 3 kat geçmişti.

Üstelik EYK üyesi ülkelere, işsizlik, enflasyon, pahalılık, enerji bunalımı, hammadde yokluğu gibi sorunlar da tümüyle yabancıydı.

EYK SOVYETLER BİRLİĞİ'NİN ÇIKAR ARACI MIDIR?

Emperyalizm, işbirlikçileri sosyalist sistemin ekonomik üstünlüğünün ve proleter enternasyonalizminin en üst biçimlerinden biri olan bu örgütün, Sovyetler Birliği'nin çıkar aracı olduğu yolunda propaganda yürütmekte; her alanda olduğu gibi, ekonomik alanda da, sosyalizm karşısındaki gerilemesini ve sosyalizmin gücünü gizlemek için antisovyetizme, antikomünizme başvurmaktadır.

Sovyetler Birliği EYK aracılığıyla gerçekten çıkar sağlıyor mu?

Polonya Başbakanı P. Jaroszewicz, EYK'nin 31. Konsey toplantısında yaptığı konuşmasında, bu konuya değinirken şöyle diyordu: **«Sovyetler Birliği'nin EYK'den tek yanlı çıkar sağladığını iddia etmek, kapitalist kategorilerle düşünmenin tipik bir örneğidir. Tarih, bir yandan savaş yaralarını sararken, sosyalist kuruluşu gerçekleştirirken, bağlaşıklarını kendi ayakları üzerinde durmasını sağlamak için ekonomik, teknik, bilimsel tüm olanaklarını seferber eden bir hegemonyacı, çıkarcı örneğini görmemiştir.»**

Çekoslovakya Komünist Partisi MK üyesi ve Başbakan Yardımcısı Vaklav Hula da Barış ve Sosyalizm Sorunları dergisinin Ocak sayısında yeralan yazısında, **«SSCB tüm o muazzam bilimsel ve teknik potansiyelini hizmetimize sunmuştur»** diyor.

Bu arada EYK üyesi ülkelerin ekonomik ve sosyal yakınlaşması da emperyalizmin bu yalanlarını ortaya seriyor.

Gerçekten de 1960'lardan sonra EYK üyesi ülkelerde sosyalizm kuruculuğunda önemli adımlar atıldı. Yoldaşça dayanışma, gelişme düzeyleri arasındaki farklılıkları giderme, EYK çalışmalarının ana ereklerinden oldu. Bu alandaki başarılar ise şu somut verilerle kanıtlanıyor:

1950'lerde EYK üyesi ülkeler arasındaki ulusal gelir farkı yüzde 220 idi. 1976'ya gelindiğinde bu, yüzde 30'a indi.

1950'lerde EYK üyeleri arasındaki sanayi üretimi farkı, yüzde 440 idi. 1976'da bu, yüzde 70'e indi.

1950'lerde, Bulgaristan ve Romanya gibi geri düzeydeki ekonomilerde modern tekniğin uygulanması oranı yüzde 14 idi. Bugün yüzde 45'e çıktı.

1950'lerde bin kişiye düşen doktor sayısı arasındaki fark, en gelişkin ülkede 9,5 iken gelişme düzeyi en düşük ülkede 1 idi. 1976'da bu oran 2.1/1'e düştü.

1950'lerde konut yapımı oranı 3,5/1 idi. 1976'da bu 1,6/1'e düştü.

Bütün bu veriler, EYK'nin hiçbir ülkeye tek yanlı çıkar sağlamayan, tam tersine sosyalist sistemin bir bütün olarak gelişip serpilmesine, sosyalist ekonomilerin büyük adımlar atmasına katkıda bulunan bir örgüt olduğunu açıkça ortaya koyuyor.

EYK VE GELİŞMEKTE OLAN ÜLKELER

EYK, 30 yıllık yaşamı boyunca, yalnızca sosyalist ülkeler ekonomilerinin dev atılımlar yapmalarına olanak vermekle kalmamış, aynı zamanda gelişmekte olan ülkelerin ekonomik bağımsızlıklarını korumak, kazanmak, devlet sektörünü güçlendirmek, ağır sanayi kurmak gibi sorunlarını çözümlemelerine de omuz vermiştir.

EYK ülkeleri, şu anda 25 Asya, 34 Afrika, 10 Latin Amerika ülkesine ekonomik ve teknik yardımda bulunuyor. EYK ülkeleri yalnız 1977'de, gelişmekte olan ülkelerle 277 anlaşma ve protokol imzalamışlardır. Gelişmekte olan ülkelerle imzalanan anlaşmalar uyarınca 3560 sanayi işletmesinin hayata geçirilme süreci başlamış, 2685 sanayi işletmesi tamamlanmıştır. Türkiye'deki İskenderun Demir Çelik Tesisleri, bunlardan birisidir.

EYK, gelişmekte olan ülkelere yalnızca ekonomik ve teknik destek olmakla yetinmeyip, ulusal kadroların, teknik elemanların yetiştirilmesine de önemli katkılarda bulunmaktadır. 1977'de EYK ülkelerinde eğitim gören, mesleki bilgilerini artıran öğrencilerin sayısı 41 bin idi. 1976'da 99 ülkeden 9300 genç, yüksek ve orta ihtisas okullarına kabul edilmişti.

EYK, kapitalizm ile sosyalizm arasındaki sınıf savaşımının bu önemli aracı, görüldüğü gibi, gelişmekte olan ülkelerle ilişkilerinde de tekellere karşı savaşımı, sömürge ilişkilerine, yeni sömürgecilik yöntemlerine karşı savaşımı ön plana çıkarıyor. Bu ülkeler halklarının ekonomik ve sosyal yaşam düzeylerinin gelişmesine katkıda bulunuyor.

BAŞARILARIN MOTORU: KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİDİR

EYK'nin bu kadar kısa bir sürede böylesine bir yol aşmasının ve kurulmasından az bir süre sonra emperyalizmin sosyalist sistem üzerindeki ablukasını yürürlükten kaldırtacak kadar gelişmesinin temel nedenleri vardır.

Birincisi, EYK'ne üye olan ülkelerde proletarya **iktidardadır.** Üretim araçlarının mülkiyeti, toplumundur. Ekonomi, merkezi planla yönetilir, kalkınma planlara göre sürdürülür.

İkinci olarak bu ülkelerde egemen olan temel ekonomik yasa, toplumsal üretimin gelişmesinin, insanın uyumlu ve çok yanlı gelişmesi için, emekçilerin maddi ve kültürel gereksinimlerinin en iyi karşılanması görevine tabi kılınmasıdır. Bu ise sosyalist ekonomilere büyük bir gelişme olanağı verir.

Üçüncüsü, EYK, proleter enternasyonalizmi ilkesi üzerine kurulmuştur. Üye ülkeler arasında, tam eşitlik, bağımsızlık ve egemenlik hakkına saygı, içişlere karışmama, devletlerin uzun vadeli programlara gönüllü katılması gibi ilkelerin uygulanması, EYK'nin işleyişini etkinleştirmiş ve mükemmelleştirmiştir.

Bu gelişmenin motoru, itici gücü, SBKP Genel Sekreteri Brejnev'in 25. Parti Kongresi'ne sunduğu raporda şöyle ifade edilmiştir: **«Yakın işbirliğimizin başlıca temeli, ruhu ve yönlendiricisi, örgütleyici gücü, sosyalist ülkeler komünist partilerinin çözülmez militan bağlaşıklığı, dünya görüşlerinin, ereklerinin ve istemlerinin özdeşliğidir.»**